

ŽIVA ZAJEDNICA

lebendige gemeinde

Köln:
*Dani zahvalnosti
i zajedništva*

Niko Kovač:
*Srcem za Hrvatsku
do pobjede*

Naslovnica:

Hrvati na Tijelovskoj procesiji
u Kölnu;
snimio: A. Polegubić

ŽIVA ZAJEDNICA

lebendige gemeinde

List hrvatskih katoličkih
zajednica u Njemačkoj
Zeitschrift der kroatischen
katholischen Gemeinden
in Deutschland
www.zivazajednica.de

60435 Frankfurt am Main
An den Drei Steinen 42 d
Tel.: (069) 9540480
Fax: (069) 95404824
E-Mail:

zivazajednica@kroatenseelsorge.de
delegatur@kroatenseelsorge.de

Izdavač/Herausgeber:
Hrvatski dušobrižnički ured
Kroatenseelsorge in Deutschland

Odgovara/Verantwortlich:
P. Josip Bebić

Glavni urednik/Chefredakteur:
Dr. Adolf Polegubić

Uredništvo/Redaktion:
P. Josip Bebić, Željka Čolić,
Stjepan Herceg,
Marija Lovrić-Holenda,
dr. Adolf Polegubić,
Antonia Tomljanović-Brkić,
P. Jozo Župić

Grafička priprema/Layout:
Ljubica Markovica-Baban

Tisak/Druck:
Spengler's Druckwerkstatt GmbH
64572 Büttelborn

Godišnja pretplata s poštarinom/
Jahresbezugspreis incl. Porto: € 16,-
za ostale europske zemlje: € 22,-
za prekomorske zemlje: € 35,-
Bankverbindung:
Konto Nr. 129072 (BLZ 500 502 01),
bei der Frankfurter Sparkasse

SPOMENDAN BLAJBURŠKIH ŽRTAVA

BLEIBURG

Spomen 63. obljetnice blajburške tragedije

Središnja komemoracija u povodu 63. obljetnice blajburške tragedije održana je u subotu 17. svibnja na Blajburškom polju. Komemoracija je započela molitvom kod grobnice hrvatskih žrtava na mjesnom groblju u Unter-Loibachu, nakon koje su okupljeni u procesiji krenuli do Blajburškog polja. Misu pred desetak tisuća hodočasnika iz svih krajeva Hrvatske i BiH predvodio je hvarsko-bračko-viški biskup Slobodan Štambuk u koncelebraciji s generalnim tajnikom HBK Vjekoslavom Huzjakom, ravnateljem Ureda za inozemnu pastvu HBK i BK BiH don Antom Kutlešom i pedesetak svećenika. Na početku mise, u ime biskupskih konferencija Hrvatske i BiH bis-

Misu je predvodio hvarsko-bračko-viški biskup mons. Slobodan Štambuk

kup Štambuk osobito je pozdravio one koji se sjećaju 19. svibnja 1945. i koji su sačuvali tu uspomenu, a mlade iz domovine i inozemstva pozvao da im znak bude ljubav prema domovini te iskrena želja da žive u miru sa svima. Predstavnike ostalih vjerskih zajednica, Vlade i zastupnike Hrvatskog sabora pozvao je da to bude iskreni susret pred Bogom „koji nas voli i koji bi želio da jedni druge volimo i da u svoj život unesemo molitvu kao hraniteljicu dobrog“.

Dolazim ovdje na ovu prvu postaju hrvatskog križnog puta vjerujući u Boga, dolazim kao čovjek koji ima ljubav prema mojoj Crkvi koja me uči ljubiti, koju volim kao svoju majku i čije principe promišljam uvijek i nabrajam sebi i drugima svetih deset zapovijedi Božjih, uključujući i onu petu „ne ubij“, istaknuo je biskup na početku propovijedi. Dovala ga je ljubav prema domovini, narodu, osobito onom dijelu koji je prešao ovom dolinom suza u pravom značenju riječi, koji je hodao križnim putem započetim ovdje u Bleiburgu. „Dovala me moja Crkva koja uz ovaj moj narod želi biti u dobru i zlu, u zdravlju i bolesti“, rekao je biskup, te podsjetio kako dolazimo ovdje cijeneći bogoljublje, čovjekoljublje, bratoljublje, domoljublje i rodoljublje. Te prevažne poznate kvalitete, tako tražene, skoro kao ljudske stožerne kreposti a kreposti koje se malo po malo u nama gase, i kao da nismo prepoznatljivi u određenim momentima, nažalost, ni sebi ni drugima. Istaknuo je kako ne želi na tom mjestu sijati nasilje i mržnju, jer učitelj Isus Krist uči ljubavi, praštanju i milosrđu. Također ne želi biti sudac, a ni najmanje onaj koji će zauzeti ulogu Poncija Pilata i oprati ruke i na prečac osuditi ili označiti nekoga zločincem ili ubojicom, jer u nama kao vjernicima nasilje ne postoji ali postoji vapaj za istinom, podsjetio je na riječi koje je protekla godine na Blajburškom polju izrekao zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić.

Biskup je potom uputio apel svima koji znaju gdje su grobnice, jame, „tko je naredivao, tko izvršavao“. „Budite hrabri i učinite čin priznanja, učinite pokajanje, pomozite svi vi koji nešto znate, svi koji ste ovdje sudjelovali. Pomognite ovom narodu da konačno dođe do cjelovite istine koja oslobađa“, pozvao je biskup Štambuk.

Istaknuo je kako ne želi uspoređivati Bleiburg i Jasenovac. Zločin je ubiti nevino bilo u Jasenovcu, bilo u Bleiburgu. Zbog Jasenovca mnogi su platili glavom, a žrtve su imale svoj svijet u pravom i prenesenom smislu riječi, a žrtve Bleiburga nije se smjelo ni spominjati, jer bi i sam spomen na njih bio karakteriziran kao zločin. Iskreno želimo žaliti za svakom nevino ubijenom žrtvom, nevino ubijenom osobito bez suda i dokazane krivice, rekao je biskup Štambuk te pozvao državu Hrvatsku da istraži sve logore bilo čiji bili, sve tvornice smrti, da istraži svih onih 1300 masovnih grobnica nastalih na kraju i nakon II. svjetskog rata. Pozvao je i povjesničare da istraže istinu o svima koji su pobijeni tijekom II. svjetskog rata, na kraju rata i osobito nakon rata.

Tekst i snimka: IKA

● INERVJU: Niko Kovač

Srcem za
Hrvatsku do
pobjede

str.

6

● KÖLN:

Dani
zahvalnosti
i zajedništva

str.

10

● HODOČAŠĆA

Gospu u
pohode

str.

8

IZ CRKVE U SVIJETU:

Tijelovo i „kršćanska revolucija

Misa nije ni ezoterija ni ekskluziva, a Tijelovo je kršćanska revolucija. Tako se mogu sažeti misli što ih je u prigodi blagdana Presvetoga Tijela i Krvi Kristove izrekao papa Benedikt XVI. u Rimu.

4

BOG U SUVREMENOM SVIJETU:

Spasenje dolazi od Boga

Uistinu, nema drugog spasenja, osim u Imenu Isusa Krista!

12

DJEČJI KUTAK

22-23

BEITRÄGE IN DEUTSCHER SPRACHE:

P. Josip Bebić: Hl. Antonius – ein
großes Zeichen Gottes!

DEUTSCHE (ERZ)BISCHÖFE

Antonia Tomljanović-Brkić:
Familie ist Vorbild und Liebe

13-15

„Posebno stavljam na srce našoj mladeži neka crpi iz duhovnih vrijednosti“, kazao je kapetan Niko Kovač.

Dostojanstveno za crveno-bijelo-plave!

Meni je osobno vjera na prvom mjestu. Sve što sam stekao, stekao sam uz Božju pomoć, svoje suptuge i roditelja. Ja se uzdam u Boga, a tako sam i odgojen. U tom duhu odgajam i svoje dijete. Bez obzira s čim se u životu bavili, svima je potrebna Božja pomoć. Potrebno je pronaći u sebi talente i izgrađivati ih. Ako čovjek misli da sve to može bez Boga, nalazi se u velikoj zabluđi. Posebno stavljam na srce našoj mladeži neka crpi iz duhovnih vrijednosti. Samo je u Bogu pravi put. Treba moliti i zahvaljivati uvijek, a ne samo onda kad imamo kakve želje i potrebe ili kad nam je teško. Nitko od nas nije savršen, ali treba nastojati ići pravim putem, kazao je kapetan hrvatske nogometne vrste Niko Kovač u razgovoru za „Živu zajednicu“, u povodu Europskoga nogometnog prvenstva.

Ako se čovjek u životu oslanja samo na sebe, neće puno postići. Uz pomoć Božju i potporu svojih bližnjih

može puno više. Čovjek kao pojedinac ne može puno, ali zajedno s drugima može puno više. To je ujedno i geslo nastupa hrvatske nogometne vrste na Europskomu nogometnom prvenstvu, jer se samo tako može ići naprijed. Za očekivati je da će i ova puta zajedno Hrvati u domovini i u inozemstvu dostojanstveno navijati za svoje crveno-bijelo-plave boje te se veseliti uspjesima svoje vrste. Dakle, bit je u zajedništvu i zahvalnosti. To je nedavno potvrđeno i na Dani zajedništva i zahvalnosti, koji su od 21. do 25. svibnja, održani u HKM u Kölnu. Hrvati su se tijekom tih dana dostojanstveno predstavili bogatim duhovno-kulturnim programom, sudjelovali su zajedno s Nijemcima i vjernicima drugih materinskih jezika u Tijelovskoj procesiji ulicama grada Kölna. Da, zajedništvo i zahvalnost trebali bi biti neprestano utkani u hrvatsko narodno biće podjednako u domovini i inozemstvu.

Urednik

Iz delegatovog Duhovnog poticaja

Sv. Antun – veliki Božji znak!

Cijenjene čitateljice i čitatelji! Prošao je još jedan mjesec ispunjen crkvenim slavljinama i pobožnostima: mjesec svibanj. Svečano smo proslavili pet velikih svetkova: Uzašašće Gospodinovo, Duhove, Presveto Trojstvo, Tijelovo i Presveto Srce Isusovo. Diljem hrvatskih misija održane su Prve sv. pričesti, sakramenti potvrde i hodočašća. U središtvu naše pobožnosti u mjesecu lipnju su blagdan sv. Ante Padovanskoga, blagdan Rođenja sv. Ivana Krstitelja te sv. Petra i Pavla. Nadam se da nam Europsko nogometno prvenstvo neće pomutiti ta slavlja. Hrvatske i njemačke nacionalne vrste su u istoj skupini. Izbornici biraju najposposobnije igrače za nacionalnu vrstu. U Crkvi pak posebno mjesto zauzimaju sveci. Za razliku od nogometaša sveci igraju u najboljoj vrsti Crkve, bore se za širenje Božjeg kraljevstva u svijetu. Neustrašivo navješćuju istinu. Svakodnevno svjedoče za Radosnu vijest i Isusa Krista, uzorno živeći po Božjim zapovijedima.

Svetac iz Padove uživa posebno štovanje kod katolika i ne samo kod katolika. Nevjerojatno je koliko katolici polažu u njegov zagovor. Vjernici mu se obraćaju u raznim životnim situacijama. Njegovu pomoć i zagovor kod Boga osobito traže oni koji su izgubili vjeru, stvar ili osobu. Zaštitnik je putnika, zaručnika, brakova i obitelji. Veliki je pomoćnik u bolesti i siromaštvu, crkveni učitelj. Život Sveca iz Padove je čudesan. Ante Padovanski, nije ni znao da postoji Padova. Nikada nije ni sanjao Italiju niti život u njoj. Iako je Ante živio kratko, njegov život bijaše u svijetu veliki znak Boga milosrdnoga sve do današnjih dana. Veliki je ljubimac hrvatskih vjernika diljem svijeta. Nema niti jedne hrvatske katoličke misije u kojoj se na ovaj ili onaj način ne slavi sv. Ante. Želja mi je da se svi ljudi međusobno poštuju i cijene onom snagom koju iskazuju sv. Anti Padovanskom.

Vaš fra Josip Bebić, delegat

Tijelovo i „kršćanska revolucija“

Misa nije ni ezoterija ni ekskluziva, a Tijelovo je kršćanska revolucija. Tako se mogu sažeti misli što ih je u prigodi blagdana Presvetoga Tijela i Krvi Kristove izrekao papa Benedikt XVI. u Rimu.

O braćajući se velikome mnoštvu okupljenih hodočasnika na Trgu sv. Petra u Rimu prije molitve Angelusa 25. svibnja, Sveti Otac je podsjetio kako je Tijelovo blagdan euharistije, „prekrasnoga Kristovoga dara koji nam je na Posljednjoj večeri htio ostaviti spomen na svoje uskrsnuće, sakrament svoga Tijela i svoje Krvi, zalag beskraje ljubavi prema nama. Prije tjeđan dana naše poglede privlačilo je otajstvo Presvetoga Trojstva; danas smo pozvani oči uprti na svetu hostiju: ona je sam Bog! Sama Ljubav! Ovo je ljepota kršćanske istine: Stvoritelj i Gospodin svih stvari postao je 'pšenično zrno' da bude posijan u našu zemlju, u brazde naše povijesti; za nas je postao kruhom da se lomi, da se dijeli, da se jede; postao je naša hrana da bi nam dao život, sam svoj božanski život. Rodio se u Betlehemu, što na hebrejskom znači 'Kuća kruha', a kada je započeo s propovijedanjem mnoštvu objavio je da ga je Otac na svijet poslao kao 'živi kruh koji je s neba sišao', kao 'kruh života'.

Solidarnost se protivu ravnodušnosti

Euharistija je „škola ljubavi i solidarnosti. Tko se hrani Kristovim Kruhom ne može ostati ravnodušan pred onim tko, i u naše dane, nema svakodnevnog kruha. Toliko roditelja jedva uspijeva pobrinuti se za sebe i za svoju djecu. To je sve teži problem, kojega međunarodna zajednica rješava teškom mukom. Crkva ne moli samo 'kruh naš svagdanji daj nam danas', već se na sve načine – po Gospodinovom primjeru – zauzima u 'umnažanju pet kruhova i dvije ribe' nebrojenim inicijativama humanoga promicanja i dijeljenja kako nikome ne bi nedostajalo ono što mu je potrebno za život.' Stoga je Papa okupljene vjernike pozvao da im blagdan Tijelova bude prigoda da rastu u toj konkretnoj skrbi za braću, osobito siromašne.

Nakon pozdrava kineskim vjernicima okupljenima na Trgu sv. Petra u Rimu, kamo su došli iz cijele Italije, na engleskom je Papa vjernike podsjetio

kako je on u Rimu s vjernicima Tijelovo proslavio u četvrtak 22. svibnja misom, procesijom i klanjanjem pred Presvetim. „Naša nas vjera poziva da Tijelo i Krv Kristovu primamo čista srca kako bismo ušli u zajedništvo s njime.“ „Od srca pozdravljam hrvatske hodočasnike, a osobito sudionike duhovnih vježbi Svetoga Ignacija iz Hrvatske, Slovenije i Bosne i Hercegovine. Neka vas u svakodnevnom nastojanju da prepoznajete i vršite Božju volju vodi Duh Sveti i krijepi Sveta Pričest. Hvaljen Isus i Marijal“, bio je Papin pozdrav na hrvatskom.

„Zamislamo samo jedan oltar...“

U četvrtak navečer 22. svibnja, na svečanoj misi ispred bazilike sv. Ivana Lateranskoga, Benedikt XVI. istaknuo je snagu „kršćanske revolucije“ predvođeni svečano misno slavlje na blagdan Tijelova. Euharistija je uvijek javni čin, ona u sebi nema ništa „ezoterijskoga“ ili „ekskluzivnoga“, podsjetio je Benedikt XVI. Koji je smisao blagdana Tijelova, upitao je Papa na početku propovijedi, te je pojasnio temeljne geste: „Prije svega okupili smo se oko Gospodinovog oltara, da bi zajedno bili u njegovoj prisutnosti; na drugome mjestu bit će procesija, to jest hodanje s Gospodinom; na kraju – kleknuti pred Gospodina, klanjanje koje počinje već na misi i prati cijelu procesiju, ali vrhunac doživljava u trenutku euharistijskoga blagoslova, kada ćemo se svi prostri pred Onime tko se priguno sve do nas i dao život za nas.“ Te tri geste trebaju doista biti „izraz naše vjere i našega života“.

Okupljanje oko Isusa prvi je čin. „Zamislamo na trenutak“, rekao je Papa, da u cijelome Rimu „nema drugoga oltara osim ovoga, i da su svi kršćani grada pozvani da se ovdje okupe kako bi slavili umrloga i uskrsloga Spasitelja.“ Takvo razmišljanje vodi na početke kršćanstva kada se oko jednoga biskupa stvarala i okupljala zajednica, „jedina jer je jedan bio blagoslovljen kalež i jedan razlomljeni kruh.“ Svi su bili jedno, nije više bi-

lo ni Židova, ni Grka kako je rekao sv. Pavao: „Svi ste vi jedno! U tim riječima čuje se istina i snaga kršćanske revolucije, najdublje revolucije ljudske povijesti koja se doživljava baš oko euharistije: ovdje se u Gospodinovoj prisutnosti okupljaju različite osobe po dobi, spolu, socijalnome stanju, političkim idejama. Euharistija nikada ne smije biti privatna stvar, pridržana osobama koje su se odabrale zbog sklonosti ili prijateljstva. Euharistija je javno bogoštovlje, koja nema ništa ezoterijsko, ekskluzivno.“ I na misi pred bazilikom okupili su se vjernici različiti po nacionalnosti, zanimanju, društvenome sloju, političkim idejama: „otvaramo se jedni drugima da postanemo jedna stvar počinjući od Njega“, rekao je Papa dodajući da blagdan Tijelova govori upravo to: „da biti kršćani znači okupljati se sa svih strana da bi bili u prisutnosti jedinoga Gospodina i postati jedan s Njim i u Njemu.“

Na koljenima – samo pred Kristom

Na drugome je mjestu „hodati s Gospodinom“. Darujući sebe samoga, Isus je vjernike oslobodio „paralize“: „Procesija Tijelova uči nas da nas euharistija želi osloboditi svake utučenosti i obeshrabrenosti, želi nas pridignuti da možemo nastaviti put snagom što nam je Bog daje po Isusu Kristu.“ Svaki čovjek može naći svoj put ako susretne „Onoga tko je Riječ i Kruh života.“ Euharistija je Božji sakrament koji vjernike ne ostavlja same na putu, već ide ukorak s njima i pokazuje smjer. „Zapravo, nije dovoljno ići naprijed, već treba vidjeti kamo se ide! Nije dovoljan 'napredak', ako ne postoje kriteriji. Dapače, ako se trči izvan puta upada se u opasnost da se završi u provaliji, ili da se brže udalji od cilja. Bog nas je stvorio slobodne, ali nas ne ostavlja same: on sam postao je 'put' i došao je da bi išao s nama, kako bi naša sloboda imala kriterij za razlučivanje pravoga puta i da ide njime“, istaknuo je Sveti Otac.

M. K.

Svibanj u znaku susreta i spomena

U „Hrvatskom martirologiju XX. stoljeća“ autora don Ante Bakovića utkana su 664 života, a tu na djelu nije bila samo vjernost Bogu, nego i čovjeku“, kazao je nadbiskup Barišić.

Medunarodni znanstveni skup „Hrvatski škotizam XX. stoljeća“ održan je u Zagrebu, Katunima i Splitu 27. i 28. svibnja. Provincijalni ministar fra Željko Železnjak pojasnio je da je taj međunarodni znanstveni skup o hrvatskome škotizmu XX. stoljeća dio opće proslave 800. obljetnice franjevačkoga reda koja se odvija u cijelom svijetu.

U zgradi Nadbiskupskog ordinarijata vrhosanskog u Sarajevu predstavljeno je „Izvešće o stanju ljudskih prava u BiH za 2007.“ koje je izradila Komisija „Justitia et Pax“ Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine. O izvešću su govorili predsjednik Komisije vrhbosanski pomoćni biskup Pero Sudar, član Komisije Tomislav Lucić i predsjednik PEN Centra BiH Ugo Vlasiavljević. „Komisija Pravda i Mir a preko nje i kroz nju Katolička Crkva u Bosni i Hercegovini, unatoč svijesti o simboličnom dometu i učinku njezinih nastojanja, ne želi i ne može se pomiriti s činjenicom da je kršenje ljudskih prava i od strane onih koji bi ih trebali promicati normalno i nepromjenjivo stanje društva u kojemu živimo“, rekao je biskup Sudar.

Na jednom od najvećih grobišta žrtava poratnog razdoblja Drugog svjetskog rata na području sjeverozapadne Hrvatske, kod spomen-križa u Dravskoj šumi na rubu Varaždina, u nedjelju 25. svibnja održana je komemorativna svečanost, na kojoj je molitvu za sve stradale uputio Mijo Horvat, dekan Donjovaraždinskog dekanata i domaći župnik, koji je uoči komemoracije predvodio i misu za dušnicu u župnoj crkvi Dobroga pastira župe sv. Fabijana i Sebastijana. Tom komemoracijom obilježena je 63. obljetnica poratnih masovnih likvidacija na području grada Varaždina i varaždinske Dravske šume sredinom 1945. godine. Kod spomen-križa vijence su položili i zapalili svijetle čelnici više društava za obilježavanje grobišta ratnih i poratnih žrtava iz Varaždina, Čakovca i Virovitice, predstavnici Hrvatskog društva politi-

čkih zatvorenika, te članovi obitelji stradalih, a svečanosti se nisu odazvali pozvani predstavnici Grada Varaždina i Varaždinske županije.

Susret hrvatskih bogoslova

U Nadbiskupskom bogoslovnom sjemeništu u Zagrebu 24. svibnja priređen Drugi kongres bogoslova pod nazivom „Jedno srce i jedna duša“ koji je okupio oko 350 bogoslova svih dijecezanskih bogoslova u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini: Vrhbosanske katoličke bogoslovi u Sarajevu, Bogoslovnog sjemeništa u Đakovu, Biskupijskog-misijskog sjemeništa „Redemptoris Mater“ u Puli, Bogoslovnog sjemeništa „Ivan Pavao II.“ u Rijeci, Centralnog bogoslovnog sjemeništa u Splitu, Međunarodne i ekumenske bogoslovi pri Kolegiju Družbe Isusove te bogoslovi Grkokatoličkog sjemeništa Križevačke eparhije, a domaćin je bio Nadbiskupsko bogoslovno sjemenište u Zagrebu. Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić izrazio je zadovoljstvo što su se bogoslovi okupili u Zagrebu u središtu Zagrebačke nadbiskupije, podsjetio je da će zagrebačka Crkva i Crkva u hrvatskom narodu ove godine obilježiti 10. obljetnicu proglašenja blaženim nekašnjeg zagrebačkog nadbiskupa kardinala Alojzija Stepinca. Nakon svečane akademije i predstavljanja, drugog dana u nedjelju 25. svibnja bogoslovi su sudjelovali u misnim slavljinama po župama Zagrebačke nadbiskupije koje su im ustupile smještaj.

Poziv na lokalne izbore

Odlukom Središnjega izbornog povjerenstva Bosne i Hercegovine lokalni ili općinski izbori u susjednoj BiH će se održati 5. listopada. Tim povodom predsjednik Komisije „Justitia et Pax“ Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine dr. Pero Sudar uputio je poziv vjernicima na pripremu za izbore. „Naime, upravo političko i socijalno a, u nekim dijelovima i sigurnosno, stanje u ovoj zemlji dodatno obvezuje izlazak na izbore.

Ne može se i ne treba kriti da se najočitiiji oblici diskriminacije među građanima provode upravo na općinskim razinama“, stoji u priopćenju.

U Nadbiskupskom sjemeništu u Splitu 21. svibnja priređeno je predstavljanje „Hrvatskog martirologija XX. stoljeća“ autora don Ante Bakovića na poziv splitsko-makarskog nadbiskupa Marina Barišića koji je i nazočio predstavljanju uz nadbiskupa u miru Antu Jurića te nadbiskupijske vikare mons. Ivana Čubelića i mons. Dragu Šimundžu. Nazivajući taj martirologij oltarom domovine, jer su u njega utkana 664 života, nadbiskup Barišić istaknuo je kako tu na djelu nije bila samo vjernost Bogu, nego i čovjeku. U knjizi od 1.040 stranica, formata 30x24, nalaze se biografije i fotografije, kao i izvješća o mučeničkoj smrti biskupa, svećenika, bogoslova, sjemeništara, braće laika i časnih sestara svih biskupija i redovničkih zajednica Crkve u Hrvata. Predgovor Martirologiju napisali su kardinali Vinko Puljić i Josip Bozanić. Recenziju Martirologiju su napisala dvojica hrvatskih povjesničara, akademik Franjo Šanjek i prof. dr. Juraj Kolarić.

Provincijalni kapitul Hrvatske karmelske provincije sv. oca Josipa, koji zasjeda svake tri godine, održan je u zagrebačkim Remetama od 12. do 16. svibnja. Kapitul je bio izborne i radne naravi. Za provincijala je izabran o. Vinko Mamić. Za provincijalne savjetnike izabrani su o. Antonio-Mario Ćirko, o. Petar Janjić, o. Srećko Rimac i o. Vjenceslav Mihetec.

Glavni odbor za izgradnju Crkve hrvatskih mučenika na Udbini svoju sedmu sjednicu održao je 15. svibnja u Tajništvu Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu, pod supredsjedanjem predsjednika Hrvatskog sabora Luke Bebića i predsjednika HBK đakovačkoga i srijemskoga biskupa Marina Srakića. Na sjednici je prihvaćeno obrazloženje Investitora da se odustane od arhitektonskog projekta dipl. ing. arh. Nikole Bašića i da se pristupi izradi novog.

A.O.

RAZGOVOR S KAPETANOM HRVATSKE NOGOMETNE VRSTE NIKOM KOVAČOM U POVODU EUROPSKOGA

Srcem za Hrvatsku do

Niko Kovač rođen je 15. listopada 1971. godine u Berlinu. Profesionalnu nogometnu karijeru započeo je u klubu Hertha BSC. Igrao je također za Bayer 04 Leverkusen, Hamburger SV i FC Bayern München. Od sezone 2006./2007. počeo je igrati kod FC Red Bull Salzburg, u austrijskoj saveznoj ligi. Kapetan je hrvatske nogometne vrste i nakon skorog Europskoga nogometnog prvenstva završit će svoju međunarodnu karijeru. Nedavno je sudjelovao na hodočašću Hrvata katolika iz Zapadne Europe u Lurdu. Prigoda za razgovor s Nikom Kovačem za „Živu zajednicu“ je predstojeće Europsko nogometno prvenstvo, na koji se rado odazvao.

Sve utakmice u skupini bit će teške

Živa zajednica: Austrija je zajedno sa Švicarskom domaćin Europskoga nogometnog prvenstva od 7. do 29. lipnja. Očekuje se 550.000 posjetitelja na stadionima i do 2 milijuna navijača i gledatelja prijenosa utakmica na otvorenome, kao i 8 do 10 milijardi televizijskih gledatelja diljem svijeta. Tri tjedna u Švicarskoj i Austriji vladat će nogomet, sve do posljednjeg zvižduka 29. lipnja na stadionu „Ernst Happel“ u Beču. Raste li uzbuđenje pred početak prvenstva?

Niko Kovač: Uzbuđenje je dosta veliko jer je to veliko natjecanje. Mi mislimo da imamo velike šanse proći prvi krug. To ne samo nama, već i cijeloj našoj Hrvatskoj jako puno znači. Jedva čekamo da sve to napokon krene. Zato smo se i pripremali, a u našoj vrsti vlada izuzetno pozitivno raspoloženje. Svi smo kao jedan, jedna ekipa, koja super međusobno komunicira. To je naša važna karika. To je također doprinijelo da smo pobijedili i Englesku.

Žz: U Hrvatskoj hrvatski sportski uspjesi sve više postaju nacionalni integrativni čimbenik. Dakle, i ovaj nastup hrvatske nogometne vrste na Europ-

skom nogometnom prvenstvu je više od sportskog natjecanja?

Niko Kovač: Nogomet je sport, ali preko sporta se može i te kako voljeti svoju državu i predstavljati je izvan domovine na dostojanstven način. Ako se može napraviti dobar rezultat, to pomaže i nama, ali i našoj državi. To nije samo korist za nas nogometaše već i za sve naše Hrvate. Mi smo

Naša pobjeda protiv Engleske puno više znači nego li koja reklama o našem lijepom moru i drugim našim vrijednostima. Ljudi su dosta okrenuti sportu, a naši uspjesi na tome području mogu nam puno toga dobra donijeti. Želim istaknuti kako je to sport, ali i preko sporta se Hrvatska može dostojanstveno predstavljati u svijetu.

mala država, a preko sporta se može puno kako u pogledu boljeg poznavanja Hrvatske tako i njezine svekolike promocije u svijetu. Naša pobjeda protiv Engleske puno više znači nego li koja reklama o našem lijepom moru i drugim našim vrijednostima. Ljudi su dosta okrenuti sportu, a naši uspjesi na tome području mogu nam puno toga dobra donijeti. Još jednom želim istaknuti kako je to sport, ali i

preko sporta se Hrvatska može dostojanstveno predstavljati u svijetu.

Žz: Hrvatska igra u skupini B 8. lipnja u 18 sati s Austrijom, 12. lipnja u 18 sati s Njemačkom i 16. lipnja u 20.45 sati s Poljskom. Hoće li to biti veliki izazov za hrvatsku nogometnu vrstu?

Niko Kovač: Ove tri utakmice će biti izuzetno teške. U današnjem nogometu nema pobjednika prije kraja utakmice. Nijemci su favoriti, Poljaci su nam drugi favoriti, ali bit će teško i protiv Austrije, jer igra kod kuće. To neće biti tako jednostavno kako se misli. To će biti teško, ali vjerujem u našu snagu i pobjedu i da ćemo

proći dalje. Važno je da prodemo dalje u drugu skupinu, a onda što dragi Bog da.

Nakon pobjede živi se ponosnije

Žz: Na poseban će način biti zanimljiva utakmica s Njemačkom, posebno kad se zna koliko Hrvata živi u Njemačkoj?

pobjede

Niko Kovač: Nas Hrvata ima po cijelom svijetu, a na poseban način u Njemačkoj i drugim zemljama Zapadne Europe. Dao Bog da dobijemo utakmicu protiv Njemačke, ali i sve druge, jer znam koliko bi to značilo za naše ljude koji tamo žive. Nakon pobjede Hrvati ponosnije idu na posao, u škole, ugodnije se osjećaju tamo gdje žive. To bi nam svima dalo ponos i snagu. Isto treba jasno reći, kako sve vrste koje s nama igraju očekuju pobjedu. Nogomet se igra da se pobijedi, a ne da se izgubi. Naboj koji mi imamo, imaju i drugi. Svatko igra za svoje, ali je važno da pobijedimo i da prođemo dalje. Kad igra hrvatska nogometna vrsta, naboja ne nedostaje. Ipak mi igramo za svoju državu. Nemamo uzalud naziv „vatrene“, ipak mi igramo sa srcem i dajemo sve što možemo dati. Kad se začuje hrvatska himna, sve postaje drukčije, vatrenije. Tu vatrečnost smo pokazali i u kvalifikacijama. Naše srce kuca za Hrvatsku i ono će nas voditi do pobjede.

Žz: Mora se priznati da je hrvatska nogometna reprezentacija učinila jako puno u pripremnim utakmicama za Europsko nogometno prvenstvo, na čelu s izbornikom Slavenom Bilićem. Očito je došlo do sretne kohezije u cijeloj hrvatskoj nogometnoj vrsti?

Niko Kovač: Mi smo u našoj vrsti kao jedan: nogometaši i stručni tim. Stvorena je nogometna vrsta u kojoj je pozitivno ozračje. U tome nam ne može nitko zasmetati sa strane, jer smo u sebi čvrsti.

Žz: Koje su Vaše prognoze uspjeha hrvatske nogometne vrste na Europskom nogometnom prvenstvu?

Niko Kovač: Teško je prognozirati, ali želja je tu da prođemo u drugi krug. Ako prođemo dalje, onda je sve uz Božju pomoć moguće.

Meni je osobno vjera na prvom mjestu. Sve što sam stekao, stekao sam uz Božju pomoć, svoje supruge i roditelja. Ja se uzdam u Boga, a tako sam i odgojen. U tom duhu odgajam i svoje dijete.

Kapetan Niko Kovač je i u Lurdu davao autograme

„Meni je vjera na prvom mjestu“

Žz: Nedavno ste bili na hodočašću Hrvata iz Zapadne Europe u Lurdu. Koje značenje vjera ima u Vašem osobnom i profesionalnom životu?

Niko Kovač: Meni je osobno vjera na prvom mjestu. Sve što sam stekao, stekao sam uz Božju pomoć, svoje supruge i roditelja. Ja se uzdam u Boga, a tako sam i odgojen. U tom duhu odgajam i

svoje dijete. Dosad sam bio u mnogim mjestima: u Lurdu, Fatimi, Međugorju, Jeruzalemu. U Lurdu sam bio posebno zadivljen cijelim ozračjem. To još nisam u životu na takav način doživio. Pružila mi se prilika s obitelji otići u Lurd i to sam uspio. To prepućujem i drugima i vjerujem da će se iz Lurda vratiti obogaćeni. Bez obzira s čim se u životu bavili, svima je potrebna Božja pomoć. Potrebno je pronaći u sebi talente i izgrađivati ih. Ako čovjek misli da sve to može bez Boga, nalaži se u velikoj zabludi. U svom sam životu imao dosta teških trenutaka, ali sve sam to nadišao s pomoću Božjom i uz pomoć moje obitelji. Posebno stavljam na srce našoj mladeži neka crpi iz duhovnih vrijednosti. Samo je u Bogu pravi put. Treba moliti i zahvaljivati uvijek, a ne samo onda kad imamo kakve želje i potrebe ili kad

nam je teško. Nitko od nas nije savršen, ali treba nastojati ići pravim putem.

Žz: Što možete poručiti mladima?

Niko Kovač: Neka nikada ne posustaju. Neka uvijek s pomoću Božjom idu naprijed. Uz pomoć Božju mogu sve postići, jer je u njima veliki potencijal.

Budite uz nas i bodrite nas

Žz: Najavili ste nakon Europskog prvenstva završetak svoje međunarodne karijere. Koji su Vam kasniji planovi?

Niko Kovač: Nogomet je moj život. Volio bih i nakon toga ostati aktivan u području nogometa. Sada je teško reći u kojem će obliku to biti i na kakav način. U svakom slučaju bih volio svoje znanje prenijeti na mlade.

Žz: Vaša poruka za kraj?

Niko Kovač: Za kraj mogu još samo reći: Budite uz nas na Europskom prvenstvu i bodrite nas. Samo kao cjelina možemo funkcionirati. Mi na terenu, vi na stadionima ili pred malim ekranima. Budimo onakvi kakvi smo bili na Svjetskom prvenstvu 1998. u Francuskoj. Kao pojedinci ne možemo puno učiniti, a kao cjelina možemo. To je naše geslo Europskoga nogometnog prvenstva i samo tako možemo ići naprijed.

Razgovarao: Adolf Polegubić

VIŠE OD 10.000 HRVATA HODOČASTILO U NJEMAČKA MARIJANSKA SVETIŠTA

Gospi u pohode

U Hildesheimu je misno slavlje predvodio mons. Valentin Pozaić, u Marienthalu mons. Mile Bogović, a u Nevigesu mons. Martin Vidović.

Hrvati u Hildesheimu

Hrvati katolici iz hrvatskih katoličkih misija iz Sjeverne Regije hodočastili su na blagdan Marije Majke Crkve, u ponedjeljak 12. svibnja u Hildesheim. Misno slavlje u punoj katedrali u Hildesheimu predvodio je pomoćni zagrebački biskup mons. dr. Valentin Pozaić u zajedništvu s ravnateljem dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu vlč. Antom Kutlešom, voditeljem HKM Göttingen-Braunschweig vlč. Antom Ivančićem, voditeljem HKM Hannover o. Nikolom Miočem, voditeljem HKM Berlin fra Petrom Ćirkom, voditeljem HKM Hamburg o. Mirkom Jagnjićem, dušobrižnikom u toj misiji o. Markom Bijelićem, voditeljem HKM Neumünster o. Perom Šestakom i voditeljem HKM Kassel vlč. Ivanom Barišićem.

Sve je na početku pozdravio vlč. Ivančić posebno zahvalivši vjernicima na odazivu. „Ovi naši susreti su radosni. Oni učvršćuju naše narodno i vjerničko zajedništvo. Naši hrvatski biskupi svjesni su toga značenja i zato su oni česti gosti naših susreta i predvoditelji ovih euharistijskih slavlja.“

Mons. Pozaić je na početku propovijedi okupljenima prenio pozdrave zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića. „Marija utjelovljuje kršćanstvo kao mladost srca, kao ljepotu, kao stvarnost koja čeka na ono što dolazi. Jedinstveno i neponovljivo mjesto koje Marija zauzima u zajednici vjernika u Crkvi Kristovoj izvodi se iz njezina temeljnog poslanja da bude Majka Otkupiteljeva. Isus je povjerio Mariju kao majku svakome svome učeniku, a također i svakoga svoga učenika ljubavi svoje majke. Marija uspoređuje riječi i događaje svoga života i na taj način upoznaje ljudsku dubinu pojedinca, Božji plan s pojedincom, sa svakim čovjekom i sve to prepoznaje i razumije kao jedan veliki, živi, sveti mozaik života u kojem surađujemo i mi. Sveto pamćenje zahitjeva više od običnog registriranja zbivanja, događaja ili stvari. Drukči-

Hodočašće u Marienthalu započelo je križnim putem

je pamtimo ono što nas duboko dira, ono što nam zastane u srcu, ono što potakne srce, ono što ljubi, ono od čega živi. Takve poruke Marija razumije, prebire i čuva brižno u svom srcu. Na taj način Marija postaje slikom zadaje Crkve. Pozvani smo biti prebivalište Božje riječi. Čuvajmo riječ života od vjetrova i divljeg nevremena! Pozvani smo štitići riječ mudrosti i čuvati svetu riječ u strci vremena u kojem se nude i nameću svakojake riječi i poruke, kazao je dodavši kako nas Marija uči poštovati riječi Boga i riječi čovjeka. „Svjedoci smo izgubljene časne riječi od onih koji su posebno na to pozvani i na to obvezni po svojoj službi. Svjedoci smo lažova, klevetnika, krivokletnika, veleizdajnika kojima riječ Boga i riječ čovjek ne znači ništa. Sreća čovjeka ne sastoji se u onome što posjeduje. Sreća je čovjeka u onome što jest, što nosi u svome srcu za sebe i za druge. Sreća je čovjeka u njegovu identitetu i u poštovanju njegova dostojanstva. Istinski napredak čovjeka pretpostavlja da čovjek osim materijalnih dobara posjeduje i duhovne vrednote, da živi na razini svoga ljudskoga i kršćanskog dostojanstva“, istaknuo je mons. Pozaić.

Misno slavlje završilo je himnom „Lijepa naša“, a uveličali su ga zajedničkim pjevanjem zborovi HKM Hamburg i HKM Berlin pod vodstvom pastoralne suradnice iz HKM Hamburg

s. Jasne Matić i orguljskom pratnjom Ilije Tabaka iz Hamburga uz solo nastup opernog pjevača u operi u Lübecku Ive Lovrića Caparina.

Misnom slavlju prethodila je pobožnost križnoga puta, a vjernici su imali prigodu i za sakrament ispovijedi.

Duhovno-zabavni program uz zajednički objed nastavljen je u obližnjem Parkhotelu „Berghölzen“. Između ostalih nastupili su pjesmom članovi FRAME iz HKM Berlin pod vodstvom fra Petra Ćirka. Mons. Pozaić je podijelio sakrament sv. potvrde u subotu 9. svibnja u HKM Göttingen-Braunschweig i HKM Kassel, a na svetkovinu Duhova u nedjelju 10. svibnja u HKM Hannover. Prije početka misnog slavlja pomoćni biskup Hildesheima dr. Nikolaus Schwerdtfeger kratko se sastao sa skupinom hrvatskih vjernika ispred katedrale koje je srdačno pozdravio.

U Marienthalu – Gospinoj dolini

Blagdan Marije Majke Crkve proslavili su hrvatski svećenici, časne sestre i vjernici iz Rajnsko-majnskog okruženja 12. svibnja u Gospinu svetištu Marienthalu, kod Wiesbadena. Prije sv. Mise bila je ispovijed i pobožnost Križnoga puta koju je vodio fra Ante – Krešo Samardžić iz Frankfurta, a

pojedine postaje Križnoga puta čitali su vjernici iz različitih misija. Svetu je Misu predvodio Ličko-senjski biskup mons. Mile Bogović s jedanaestoricom hrvatskih svećenika i uz asistenciju stalnog đakona. Organizator hodočašća, fra Petar Klapčević, iz Frankfurta, pozdravio je biskupa, svećenike, časne sestre i vjernike, i svoj je pozdravni govor završio: „Oče biskupe, dobro došli iz Vaše Like i naše Like!“ A biskup je odgovarajući na pozdrave rekao: „Obišao sam skoro cijeli svijet i susreo sam se s našim vjernicima. Hvala franjevcima Provincije Presvetog Otkupitelja koji su me pozvali da danas dođem u ovo Gospino svetište i da se susretnem s vama!“ Biskup je u svojoj propovijedi govorio o Gospinom tjelesnom i duhovnom majčinstvu, s posebnim naglaskom na mučeničko svjedočenje hrvatskih mučenika kojima se u čast podiže crkva u „centru“ Hrvatske, u Udbini za čiju su gradnju dali svoj novčani doprinos svi Gospini hodočasnici. A prije završetka svete Mise, Posvetu Majci Božjoj izrekao je fra Ivica Erceg.

Popodnevno kulturno – zabavno druženje održano je u prirodi u blizini Gospinog svetišta. U programu je nastupila kantautorica duhovnih pjesama Marijana Zovko. Hodočasnički dan u Marienthalu završio je s blagoslovom s Presvetim.

Kod Kraljice mira u Nevigesu

Malo mjesto Neviges koje pripada Velbertu pokraj Wuppertala bilo je na Duhovni ponedjeljak 12. svibnja središte u koje su se slijevale rijeke Hrvata hodočasnika na kojem se po prekrasnom vremenu okupilo više od pet tisuća Hrvata iz pokrajine Sjeverne Rajne i Vestfalije, Nizozemske, Belgije i Luxemburga. Slavlje je počelo križnim putem na brdašcu pokraj svetišta koje je vodio o. Stjepan Penić, a nastavljeno je molitvom krunice u crkvi. Svečanu misu predvodio je apostolski nuncij u Bjelorusiji i naslovni ninski nadbiskup mons. Martin Vidović u koncelebraciji s domaćinom fra Antom Malešom, voditeljem Hrvatske katoličke misije Wuppertal u sklopu koje se nalazi to svetište i s više redovničkih i biskupskih svećenika s područja Sjeverne Rajne i Vestfalije i Nizozemske. Na početku mise okupljene je pozdravio Herbert Schneider, donedavni zamjenik generala franje-

Misno slavlje u Hildesheimu predvodio je mons. Požaić

vačkog reda u Rimu, a sadašnji vizitator franjevac u Velikoj Britaniji. O. Herbert pozdravio je okupljene i istaknuo da su Hrvati uvijek njegovali svoju vjeru. „Hrvatska je pred ulazom u Europsku uniju koja se boji Božjeg imena i srami svojih vjerskih korijena. Zato prezentirajte svoju čvrstu vjeru i privrženost Crkvi da budete uzor nevjernoj Europi“, rekao je o. Herbert.

Nadbiskup Martin Vidović prije obraćanju vjernicima zahvalio se domaćinu fra Anti Malešu na dobroj organizaciji hodočašća i čestitao je fra Luki Šarčeviću koji je izabran za svećeničkog glasnogovornika za ovu pokrajinu. Vidović je rekao da dolazi iz jedne lijepe zemlje, Bjelorusije, zemlje dobrih ljudi. Ustvrdio je da je i sam u iseljeništvu i nosi teret tuđine kao i svi ovdje okupljeni. Nadbiskup se u svojoj propovijedi osvrnuo na privrženost Majci Božjoj kojoj Hrvati hodočaste na raznim svetištima u domovini i svijetu. Tu ljubav prema Gospi

svaki od vjernika donosi iz svojih krajeva a iskazivanje pokazuje ovdje u Nevigesu, drugim svetištima u Njemačkoj kao i svetištima u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Misno slavlje pratio je misijski zbor iz Wuppertala pod ravnanjem Marka Peulića, a s nekoliko pjesama to slavlje je uveličao i tamburaški sastav iz Wuppertala „Biser-nice“. Fra Ante Maleš uputio riječi zahvale, prije nadbiskupova blagoslova pred kipom Gospe, svima koji su doprinijeli ovome veličanstvenom slavlju, nadbiskupu Vidoviću, svećenicima i redovnicama, pastoralnim suradnicima, ministrantima, crkvenom zboru i cijelom vjerničkom puku.

Kao i svake godine tako i ove nogometni klub „Zagreb“ iz Wuppertala imao je svoj štand na kojem su svirale tamburaški sastav „Biser-nice“. Također je bilo živo na štandu kulturne zajednice „Vrhbosna“ iz Aachena.

Tekst i snimke: Adolf Polegubić, Berislav Nikić i Zvonko Bosnić

Okupljeni vjernici za misnog slavlja u Nevigesu

KÖLN

Dani zahvalnosti i zajedništva

Dani zajedništva i zahvalnosti, naziv je višednevnog slavlja u Hrvatskoj katoličkoj misiji Köln, koje je upriličeno od srijede 21. do nedjelje 25. svibnja. Svečana akademija održana je u srijedu 21. svibnja u Maternushaus u Kölnu u povodu pedesete obljetnice otkako Hrvati katolici s toga područja organizirano sudjeluju u Tijelovskom ophodu ulicama grada Kölna zajedno s Nijemcima i katolicima drugih materinskih jezika. Na početku akademije izvedene su njemačka i hrvatska himna. U pozdravnom govoru voditelj HKM Köln fra Branko Brnas je najprije zahvalio Bogu, a potom i mjesnoj kelnskoj Crkvi koja je omogućila slavlje Dana zajedništva i zahvalnosti. „Danas se sjetimo svih svećenika i časnih sestara koji su zajedno s vama, dragi Hrvati iz Kölna, gradili ovo zajedništvo koje traje i živi. Posebna mi je čast pozdraviti fra Josipa Bebića, delegata za hrvatsku pastvu u Njemačkoj koji bijaše i župnik u Kölnu punih osam godina, koji je zajedno s vama pisao povijest, posebno tijekom Domovinskog rata“, kazao je, posebno mu zahvalivši što je sve bilježio u kroniku iz koje se isčitava što se tih dana slavi. Potom je otvorio Dane zahvalnosti i zajedništva.

„Mi smo jedna Crkva“

Pozdravnu riječ uputio je i pomoćni kelnski biskup dr. Heiner Koch, biskupski vikar za dušobrižništvo katolika drugih materinskih jezika u Kelnskoj nadbiskupiji. Nazočnima je prenio pozdrave kelnskog nadbiskupa kardinala Joachima Meisnera. Zahvalio je Hrvatima na dugoj nazočnosti u nadbiskupiji i njihovoj vjerskoj životnosti. „Pedeset godina vaše nazočnosti u ovoj nadbiskupiji je dugo vrijeme. Mi smo jedna Crkva i zajedno smo na putu. Zajednice drugih materinskih jezika u našoj nadbiskupiji nisu manjine, nego njezin živi organizam. Naša nadbiskupija bi bez vas bila siromašnica“, kazao je dodavši kako se i po broju hrvatskih zastava na Svjetskom susretu mladih, održanom prije nekoliko godina u Kölnu, vidjelo da je na susretu sudjelovao veliki broj Hrvata. Kazao je kako posebnu skrb zahtijeva

vaju stariji Hrvati koji su odlučili ostatak života iz raznih životnih razloga proživjeti u Njemačkoj te je sve pozvao na veće uključanje u život mjesne Crkve pod vidom integracije.

Nazočne je pozdravio i dekan grada Kölna i katedralni župnik prelat Johannes Basigen. Istaknuo je važnost zajedništva te kako je bl. Alojzije Stepinac veliki primjer vjere. „U Crkvi nema stranaca. Ako se ljudi nađu zajedno i zajedno mole na različitim jezicima, to je bogatstvo. Evanđelje je put, ljudi koji vjeruju su na tom putu. Cilj nije put, nego Isus Krist“, kazao je. Pozdravnu riječ uputio je i konzul Generalnog konzulata Republike Hrvatske iz Düsseldorfa Kristijan

mješoviti zbor, „Steyler Musikapostel“ – skupina mladih studenata iz samostana St. Augustin, KUD „Šokadija“ iz Budrovaca iz Slavonije te Folklorne misijska skupina „Koraci u tuda“ ni“. Svečana akademija je završila pjesmom „Ne dirajte mi ravnice“. Na kraju je nekoliko riječi u ime KUD „Šokadija“ uputio predsjednik Tomislav Vuković posebno zahvalivši domaćinima na gostoprimstvu.

Hrvati pedeseti put u Tijelovskom ophodu

Na svetkovinu Tijelova svečano misno slavlje ispred kelnske katedrale predvodio je kelnski nadbiskup

Kardinali Meisner i Puljić blagoslovili su reljef bl. Stepinca

Tušek koji je prenio pozdrave generalne konzulice Katarine Trstenjak. Kazao je kako se radi o jednoj hvali vriednoj manifestaciji koja potiče zajedništvo među ljudima različitih kultura, ali i prije svega zajedništvo s Bogom.

Među nazočnima bili su i delegat o. Josip Bebić, referent za dušobrižništvo katolika drugih materinskih jezika u toj nadbiskupiji đakon Hans Gerd Grevelding, dušobrižnik za mlade iz tih zajednica o. Silvio Vallecchia te skupina hrvatskih časnih sestara milosrdnica iz samostana u St. Augustinu.

U bogatom glazbenom programu nastupili su Tercet „Sacrum“ (mama Mandica, kći Zrinka i sin Hrvoje) iz Zagreba, Marko Boček na gitari, Dječji misijski zbor, Zbor mladih, Misijski

kardinal Joachim Meisner. U uvodnoj je riječi podsjetio kako Hrvati katolici u proslavi Tijelova i Tijelovskom ophodu sudjeluju već pedeseti put te im je izrazio zahvalnost na vjerskoj životnoj nazočnosti u nadbiskupiji. Tijekom mise čitalo se i molilo na hrvatskom jeziku. Prvo čitanje na hrvatskom jeziku pročitao je Slavko Boček, a u konceleciji je bio i dušobrižnik iz HKM Kölna fra Marko Domazet, a voditelj misije o. Brnas i delegat o. Bebić su bili s velikom skupinom Hrvata ispred katedrale. Kardinal Meisner je u propovijedi nadahnuo govorio o tajni Isusove prisutnosti u Euharistiji. „Hostija koju ćemo danas nositi ulicama grada Kölna nije nešto već Netko. Pričest je osobni susret s Isusom u svome srcu. Ne ide mo danas kroz kelnske ulice demon-

strirati i prosvjedovati, već zahvaljivati Bogu.

U svečanom Tijelovskom ophodu ulicama grada Kölna zajedno s Nijemcima i drugim katolicima sudjelovao je i veliki broj Hrvata koje su predvodili voditelj HKM Köln fra Branko Brnas, dušobrižnik o. Domazet i delegat o. Bebić. Veliki broj Hrvata sudjelovao je u narodnim nošnjama. Nakon svečanog blagoslova u kelnskoj katedrali KUD „Šokadija“ je izveo splet hrvatskih kola ispred katedrale. U večernjim satima toga dana u prostorijama Caritasa priređena je večer pjesme i plesa uglavnom za mlađe članove misije. Za pjesmu i ples pobirno se Band „Adriatico“.

Svečano misno slavlje u petak 23. svibnja u Minoritenkirche u Kölnu, u kojoj se Hrvati okupljaju na središnje misno slavlje u misiji, predvodio je kelnski nadbiskup kardinal Joachim Meisner u zajedništvu s vrhbosanskim nadbiskupom i predsjednikom Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine kardinalom Vinkom Puljićem, delegatom o. Bebićem, voditeljem misije o. Brnasom, dušobrižnikom u HKM Köln o. Domazetom te s još devet svećenika te uz asistenciju đakona referenta Greveldinga i đakona tajnika kardinala Puljića Dragana Jurića. Tijekom misnog slavlja kardinali Meisner i Puljić blagoslovili su reljef bl. kardinala Alojzija Stepinca, djelo Thomasa Kesslera iz Düsseldorfa, postavljenog u toj crkvi.

Sve je na početku pozdravio o. Brnas istaknuvši kako otkrivanje reljefa bl. Alojzija Stepinca ispunja njega i cijelu tamošnju hrvatsku zajednicu radošću i zahvalnošću. „Nadbiskupija Köln je već rano prepoznala što kardinal Stepinac znači za hrvatske vjernike. U vremenima kad se njegovo ime nije smjelo spomenuti kelnski nadbiskup je stavio na raspolaganje 'Kuću kardinala Stepinca' Hrvatima iz HKM Köln kao dio njihove domovine.“

Bl. Stepinac Kristov svjedok

Kardinal Meisner je u nadahnuтой propovijedi istaknuo kako se Köln naziva gradom svetaca, među koje se sada ubraja i novi blaženik hrvaskog podrijetla bl. Alojzije Stepinac. „Sada će biti u dobrom društvu u ovoj crkvi zajedno sa sv. Duns Scottom i bl. Adolfom Kolpingom.“ Kazao je kako je od djetinjstva simpatizirao kardinala Stepinca te je, kako je kazao,

KUD „Šokadija“ izveo je plesove iz Hrvatske ispred katedrale u Kölnu

uvijek želio biti hrabar kao on, a bio je u Mariji Bistrici tijekom proglašenja kardinala Stepinca blaženim. Istaknuo je kako Bog traži nasljedovatelje, a ne filozofe, te je tako izabrao i bl. Stepinca da služi hrvatskom narodu u teškom vremenu. „Bio je veliki molitelj. Ruke radnika pokreću strojeve, a ruke koje mole pokreću srce Boga, a samim tim i cijeli svijet. Bl. Stepinac kao dobar molitelj bio je uzoran pastir za svoj narod. Stepinac je bio obdaren raznim talentima. U vrijeme dok su mnogi šutjeli, bl. Stepinac je govorio i bio glasan svjedok Kristove riječi. Bio je veliki proročki biskup za svoj narod u najtamnijem vremenu. Stoga je razumljivo da Hrvati svoga kardinala tako vole i s njim se poistovjećuju. Bl. Stepincu je mjesto u ovoj crkvi u kojoj se Hrvati okupljaju na misna slavlja“, kazao je kardinal Meisner dodavši kako je dobro da je postavljen reljef bl. Stepinca u toj crkvi jer na taj način bl. Stepinac postaje blaženikom i drugih naroda te mu Köln postaje domovina kao i Hrvatima koji ovdje žive. „Stepinčeva oporuka svima nama jest da ostanemo katolici te živimo i branimo našu vjeru.“ Na kraju je kardinal Puljić posebno zahvalio kardinalu Meisneru za njegovu blizinu Crkvi u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. „Hvala za potporu u vremenu kad smo trpjeli, kao i danas kad se borimo da preživimo.“

Misnom slavlju pribivali su i vicekonzul Generalnog konzulata Republike Hrvatske iz Düsseldorfa Ivan Sablić te konzuli Kristijan Tušek i Maja-Marija Rosenzweig-Bajić. Misno slavlje uvećao je misijski mješoviti zbor pod vodstvom Zrinke Tomašić uz nastup Terceta „Sacrum“ iz Zagreba.

Za uzvanike je priređena večera u misijskim prostorijama tijekom koje su kardinali Meisnera i Puljića pozdravili voditelj misije o. Brnas i delegat o. Bebić.

U subotu 24. svibnja u Minoritenkirche u Kölnu kardinal Puljić je tijekom misnog slavlja podijelio sakrament sv. potvrde. Sakrament je primilo 46-ero vjernika. Kardinal Puljić je u propovijedi kazao kako vjernici okupljeni u crkvi dolaze iz raznih hrvatskih krajeva. „Vjerujem da u svome srcu nosite dragu uspomenu na svoj kraj i zavičaj. Vjerujem da istinski gajite svoju hrvatsku kulturnu baštinu. Ono što je u našem hrvatskom narodu najvažnije jest vjera koju smo baštinili od naših otaca od prvog vremena pokrštenja pa sve do danas. Vjeru smo dobili kao dar da je prenosimo budućim pokoljenjima. Bez obzira iz kojeg kraja dolazimo, želim da nosite svijest da smo jedan narod jedne katoličke vjere. To ne znači da ne trebamo voljeti posebno svoj rodni kraj, zavičaj. Ali to nas ne smije dijeliti, činiti nas suprotstavljenima zato što netko dolazi iz ovog ili onog kraja. Mi smo jedna Crkva bez obzira na državne granice“, kazao je dodavši kako katolik nije nikada u tuđini već je uvijek kod kuće bez obzira gdje živio.

Završno misno slavlje „Dana zajedništva i zahvalnosti“ u nedjelju 25. svibnja u Minoritenkirche u Kölnu predvodio je delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj fra Josip Bebić.

Veliki doprinos oko organizacije „Dana zajedništva i zahvalnosti“ dali su hrvatski ugovitelji s toga područja, njih više od dvadeset.

Tekst i snimke: Adolf Polegubić

Piše: Mihály Szentmártoni, S.J.

Spasenje dolazi od Boga

Uistinu, nema drugog spasenja, osim u Imenu Isusa Krista!

U Markovu Evanđelju čitamo incident, kako su Isusovi učenici trgali subotom klasje, a zatim kako je Isus liječio subotom (usp. Mk 2,23–28; 3,1–8). Ako znamo što je za tadašnje Židove značilo poštivanje subotnjeg mirovanja, onda ćemo shvatiti svu težinu Isusova čina. No Isus tim svojim činom daje jednu vječnu pouku, koja vrijedi i za nas, a ona bi se mogla izreći ovako: spasenje ne dolazi od nečega, nego od Nekoga. Naime, Židovi su mislili da obdržavanjem propisa i poštivanjem običaja mogu automatski zadobiti spasenje i Božji blagoslov. Isus jasno kaže da to nije tako, spasenje je uvijek nezaslужen Božji dar. Ova napast da spasenje očekujemo od nekih sredstava i naše manipulacije stvarima, postoji i danas, samo su se sredstva promijenila. Pogledajmo ukratko, od čega današnji ljudi očekuju spasenje?

Lažna očekivanja spasa

Neki očekuju spasenje od medicine: prepuštamo se svim vrstama poroka, u neizrečenoj nadi da će nas liječnici već izliječiti ako bude zatrebalo. Općenito ima previše očekivanja oko čuda koja čini medicina: neki se obraćaju liječnicima i onda kad su nesretni, uzimaju tablete i onda kad su žalosni, razočarani, neki se podvrgavaju plastičnoj kirurgiji da im medicina vrati poljuljano samopovjerenje. Ukratko, mnogi od medicine očekuju sreću, spas i lijek za životne teškoće.

Neki spasenje očekuju od demokracije: danas su nam puna usta demokracije koju zamišljamo kao neki raj na zemlji: bit će onda jaslica i vrtića pa će roditelji biti riješeni svih briga oko odgoja djece, bit će mogućnosti za ljetovanje na moru i najrazličitijim sanatorijima pa ćemo se riješiti životnih stresova; bit će prekrasno uređenih starijinskih domova pa ćemo biti riješeni naših staraca, a

i naša će starost biti kao holivudska priča.

Neki spasenje očekuju od tehnologije: kompjutori će nas riješiti briga o razmišljanju, djeca ne moraju više učiti matematiku, to vrše strojevi za ra-

Božje spasenje ne dolazi pomoću čarobnog štapića kao u snu o demokraciji nego se traži suradnja, sudjelovanje u Isusovu djelu spasenja. Ta suradnja znači sve dublji ulazak u tajnu Isusova života, a znamo da taj život prelazi i preko Golgote i Križa do uskrsnuća. Ali ta suradnja znači i naše svjedočenje o Evanđelju u svijetu, osobito među ljudima s kojima živimo i radimo zajedno.

čunavanje, neće trebati više učiti strane jezike, postoje sprave za simultano prevođenje. Postali smo društvo dugmadi: pritisneš dugme i upali se svjetlo, stroj za pranje, televizija, peć. Međutim, i sami znamo: posljedica tih čuda od tehnologije nije sreća, nego životna dosada.

Mogli bismo nabrajati i druga lažna očekivanja spasenja, no neka ovoliko bude dovoljno da posvijestimo: uvijek ćemo ostati razočarani, ako spasenje očekujemo od nečega, a ne od Nekoga, od Boga. Upravo to nam poručuje Isusovo učenje da nije obdržavanje subote ono što donosi spasenje, nego vjera u Boga koji spašava.

Putovi spasa

Isus nas uči da spas dolazi od Boga, ali da taj spas dolazi čovjeku svojim vlastitim putovima, a ne onako, kako bismo ga mi htjeli. Božja se ljubav, naime, ne može niti zaslužiti, niti osigurati, jer je uvijek slobodan dar.

Božje spasenje ne dolazi manipulacijom kao i u medicini, nego predanjem u Božje ruke, povjerenjem u njegovu Providnost; Božje spasenje dolazi putem nade i ljubavi. Treba pritom naglasiti, da ljubav prema Bogu i prema ljudima nije neko pobožno čuvstvo nego je to djelovanje. Kad je Isus ispričao prispodobu o Milosrdnom Samaritancu, dodao je: „Idi, i ti čini tako!“

Božje spasenje ne dolazi pomoću čarobnog štapića kao u snu o demokraciji nego se traži suradnja, sudjelovanje u Isusovu djelu spasenja. Ta suradnja znači sve dublji ulazak u tajnu Isusova života, a znamo da taj život prelazi i preko Golgote i Križa do uskrsnuća. Ali ta suradnja znači i naše svjedočenje o Evanđelju u svijetu, osobito među ljudima s kojima živimo i radimo zajedno.

Božje spasenje ne dolazi automatski, kao što to očekujemo od tehnologije: zasad još nemamo i vjerovatno nikad neće ni biti dugmeta na koje bi Bog reagirao, nego tu se traži vjera, tj. prihvaćanje Božje isitne o čovjeku, a ta istina uključuje u prvom redu istinu o grijehu po kojem je čovjek izgubio Božje prijateljstvo i istinu o otkupljenju, po Križu, po kojem je Bog ponudio natrag čovjeku svoje prijateljstvo.

Na nama je da prihvatimo tu ispruženu ruku, a to se zove spasenje.

Pitajmo se sada: od čega mi očekujemo spasenje? Moramo stići do iskrenog priznanja onog zaziva, koji ćemo često ponavljati u mjesecu lipnju, mjesecu Srca Isusova: „Srce Isusovo spasenje naše!“ Uistinu, nema drugog spasenja, osim u Imenu Isusa Krista. Neka nam to ime bude u srcu i na ustima, da bismo u tom imenu živjeli i jednom mogli umrijeti u njemu. ■

Isus nas uči da spas dolazi od Boga, ali da taj spas dolazi čovjeku svojim vlastitim putovima, a ne onako, kako bismo ga mi htjeli. Božja se ljubav, naime, ne može niti zaslužiti, niti osigurati, jer je uvijek slobodan dar.

Hl. Antonius – ein großes Zeichen Gottes!

Verehrte Leserinnen und Leser!

Vorbei ist noch ein Monat voller Kirchenfeste und Andachten: der Monat Mai. Wir haben fünf große Kirchenfeste gefeiert: Christi Himmelfahrt, Pfingsten, das Dreifaltigkeitsfest, Fronleichnam- und das Herz-Jesu-Fest. In sämtlichen kroatischen katholischen Missionen wurden die heilige Erstkommunion und die Firmung gefeiert und es fanden Wallfahrten statt. Es freut mich, dass ich Gelegenheit hatte, an den Wallfahrten in Marienthal und Zwiefalten sowie an den Feiern der Firmung in Giessen und Köln teilzunehmen.

Im Mittelpunkt unserer Andachten und Ehrungen im Monat Juni stehen der Feiertag des hl. Antonius von Padua, Hochfeste der Kirche: die Geburt des hl. Johannes des Täufers und der Heiligen Petrus und Paulus. Ich hoffe, dass uns die Fußball-Europameisterschaft beim Feiern dieser unserer Feste nicht durcheinander bringt. Die kroatischen und deutschen Nationalmannschaften sind in derselben Gruppe. Für die Nationalmannschaften werden die fähigsten Spieler ausgewählt. In der Kirche nehmen die Heiligen einen ganz besonderen Platz ein. Im Unterschied zu den Fußballspielern spielen die Heiligen in der Spitzenmannschaft der Kirche, kämpfen für die Verbreitung des Reiches Gottes in der Welt. Tapfer und unerschrocken verkünden sie die Wahrheit. Tagtäglich legen sie Zeugnis ab von der Frohen Botschaft und von Jesus Christus, indem sie vorbildhaft nach den Geboten Gottes leben. Ihr Ziel ist es, die Menschen zur Umkehr und zum Glauben, also zu ihrer Erlösung zu bewegen.

Wer sind die Heiligen? Die Heiligen sind Christen, die vom Geist Gottes erfüllt sind, die Gott mit Leib und Seele und in allem, was sie tun, ergeben sind. Indem sie sich tagaus tagein seiner Führung anvertrauten, hinterließen – und hinterlassen – sie unauslöschliche Spuren der Anwesenheit Gottes in der Welt. Sie waren fest davon überzeugt, dass alles, was der Mensch mit eigenen Kräften verrichtet, ins eigene Verderben führt, sofern er das ohne Gott tut und ihn dabei nicht vor Augen hat. Die Heiligen nahmen Jesus als einzige abso-

lute Wahrheit und als einzig Wahren an und sie riefen – und rufen weiterhin – die Menschen dazu auf, diese Wahrheit auch selbst zu erkennen und anzunehmen. Wissend, dass das Christentum die Gemeinschaft der Brüder und Schwestern ein und desselben Glaubens ist, suchten sie eine Stütze durch den Glauben, die ihnen ohne Einschränkungen Halt bot. Unerschrocken predigten sie, dass das Ziel alles Seienden der Lob des Dreieinigten Gottes sei, des Schöpfers all dessen, was ist, und der Quelle aller Dinge. Ihren Glauben und ihre Lehre bezeugten und verteidigten viele Heilige durch den Märtyrertod. So taten es etwa Johannes der Täufer, die heiligen Peter und Paulus und viele andere. Der hl. Antonius von Padua wollte dasselbe tun, als er die Leichen von fünf getöteten Franziskanern sah, die nach Marokko gingen, um das Evangelium zu verkündigen. Jemand sagte, dass niemand zum Heiligen wird, ohne entsprechend am Kreuz teilzuhaben. In der Reihe der beliebtesten Heiligen steht der hl. Antonius von Padua, der große Verkünder der Frohen Botschaft. Er predigte mit viel Enthusiasmus und Begeisterung und er besaß dabei einen großen Wortschatz. Der heilige Franziskus wählte ihn zum ersten Lektor der Theologie aus und erteilte ihm die Aufgabe, in den Städten zu predigen. Aus verlässlichen Quellen wissen wir, dass tausende und aber tausende Neugierige zu seinen Predigten kamen. Mutig kämpfte er gegen den Irrglauben. Deshalb bekam er auch den Namen „Hammer der Ketzer“.

Der Heilige aus Padua genießt bei den Katholiken, und nicht nur bei den Katholiken, besondere Achtung. Die Gläubigen wenden sich in verschiedensten Lebenssituationen an ihn. Seine Hilfe und Fürsprache bei Gott erbitten insbesondere diejenigen, die ihren Glauben, eine Sache oder Person

verloren haben. Er ist der Schutzpatron der Reisenden, der Verlobten, der Eheleute und Familien. Er ist ein großer Helfer in Krankheit und Armut, ein Kirchenlehrer. Paare, die keine Kinder haben können, suchen seine Unterstützung. Seine Stärke und Macht bringen am besten die Zeilen des Liedes: „Wenn du von Antonius Wunder verlangst“ zum Ausdruck.

Das Leben des Heiligen aus Padua war wundersam. Antonius von Padua wusste gar nicht, dass es Padua gab. Niemals hatte er von Italien geträumt oder in Italien gelebt. In Marokko wollte er für Jesus sterben. Auf dem Rückweg nach Spanien wurde er krank. Ein Sturm trieb sein Schiff an die sizilianische Küste. Nach Assisi kam er auf sonderbare Weise zum heiligen Franziskus und zu seinen Brüdern. Die Brüder entdeckten durch Zufall Antonius' Talent zu predigen. Sie schickten ihn nach Norditalien und Südfrankreich, damit er dort die Frohe Botschaft verkündigte. Furchtlos und unermüdlich widerlegte er den Irrglauben der Katharer und anderer Häretiker. Zeit seines Lebens vollbrachte er Wunder. Ist es etwa kein Wunder, dass ihn nur elf Monate nach seinem Tod Papst Gregor IX. heilig sprach? Obwohl der heilige Antonius ein kurzes Leben hatte, so war und ist dieses bis heute in der Welt ein großes Zeichen des barmherzigen Gottes.

Der heilige Antonius, der „Heilige der ganzen Welt“ ist bei den kroatischen Gläubigen in der ganzen Welt besonders beliebt. Es existiert keine einzige kroatische katholische Mission, in der nicht, auf die eine oder andere Weise, das Fest des Heiligen Antonius gefeiert wird. Jedes Jahr gibt es unter den Gläubigen ihm zu Ehren den frommen Brauch der dreizehn Dienstage. An seinem Feiertag sind die Kirchen voller Gottesdienstbesucher. Besonders geschätzt wird sein Segen für die Kinder und Jugendlichen.

Mein Wunsch ist es, dass sich alle Menschen untereinander mit jener Stärke achten und ehren, die sie dem hl. Antonius von Padua erweisen.

Ihr

P. Josip Bebić, Delegat

Familie ist Vorbild und Liebe

Neulich sah ich im Fernsehen eine Reportage, die mich sehr erschüttert und nachdenklich gemacht hat. In ihr wurden alte Menschen gezeigt, die einsam in einem Pflegeheim sterben, ohne dass irgendjemand Notiz von ihrem Tod nimmt oder – geschweige denn – sich gebührend von ihnen verabschiedet. Früher, in der Großfamilie, wäre so etwas undenkbar und unmöglich gewesen. Heute ist es leider nichts Außergewöhnliches mehr, dass ältere Menschen aus verschiedenen Gründen stunden- und oft tagelang niemanden, keinen Familienangehörigen, haben, mit dem sie reden können. Haben diese alten Menschen das verdient? Singles im Alter sind das traurige Resultat unserer egoistischen und familienfeindlichen Gesellschaft.

Lange Zeit wurde hierzulande über Familie nur negativ gesprochen und sogar gespottet. Jetzt kommt die Quittung für eine derartige Haltung.

Familie, das sind Eltern und Kinder (oder alle Verwandten). Familie, das heißt Familienleben, Familienfeiern und nicht zuletzt Familiengrab. Familie ist und bleibt der erste und wichtigste Ort zur Vermittlung von Werten. Hier werden die Fundamente gelegt, auf die der Mensch sein ganzes Leben aufbauen kann – oder eben nicht.

Familie haben heißt verheiratet sein und Kinder haben. In dem Augenblick, wo Kinder da sind, kommen nämlich die echten Lebensfragen knallhart auf den Tisch. Auch ein Grund, weshalb unsere oberflächliche Spaßgesellschaft am besten in einer Single-Kultur gedeiht, in der es dann zum Schluss nur noch um die bange Frage nach dem Sterben geht, wenn das Leben bereits abgelaufen ist. Kinder sich selbst oder Fremden zu überlassen wird nur vom schlechten Gewissen als Fortschritt gepriesen. Nicht die Schulen, nicht die Medien sind die Hauptverantwortlichen für den verheerenden Seelenzustand der jungen Generation, es ist und bleibt die Familie. Sie ist nicht nur der Ort für Vorschriften, sondern für Vorbilder. Hier werden Werte erlebt – oder eben nicht.

Familie, das heißt sich gemeinschaftlich und wechselseitig beständig

zu veredeln und vervollkommen. Veredeln heißt im Gärtnerdeutsch kultivieren. Kultur wächst aus der Familie heraus – oder eben nicht.

Viel wird heute über die Wichtigkeit der Familie gesprochen. Auch die Politik hat das Thema neu für sich entdeckt und neue staatliche Mittel zur Familienförderung eingeführt. Neben dem „alten“ Kindergeld – auf der einen Seite – gibt es – auf der anderen Seite – seit dem letzten Jahr das „neue“ Elterngeld, das wiederum das „alte“ Erziehungsgeld abgelöst hat. Dabei fällt auf, dass das „neue“ Elterngeld nicht mehr die Erziehung der Kinder in den Vordergrund stellt, sondern verstärkt (nicht nur sprachlich) die berufstätigen Eltern (leider nur die Besserverdienenden) anspricht. Die damit verbundene „neue“ so genannte Elternzeit, also die Zeit, in der sich Eltern mit Hilfe der staatlichen Unterstützung der Familie und der Kindererziehung widmen, ist nun von 2 auf 1 Jahr verkürzt worden und soll einen schnellen Wiedereinstieg in das Berufsleben ermöglichen. Die „neue“ Förderung wird folglich am Berufsleben der Eltern und deren Verdienst ausgerichtet, das Wort Erziehung aus dem Vokabular gestrichen. Natürlich ist die finanzielle Absicherung der Familie, insbesondere in der heutigen Zeit, ein wesentlicher und nicht zu unterschätzender Faktor. Die Frage ist nur, wie viele Familien rein rechnerisch durch die neue Familienpolitik tatsächlich profitieren.

Viele junge Paare, die sich sehnlich Kinder wünschen, haben in der Tat eine verständliche Angst vor der finanziellen Armut, die durch den Zuwachs entstehen kann. Doch Familie – ich denke hier an Eltern und Kinder – ist mehr als finanzielle Absicherung und berufliches Fortkommen, mag sich auch der weitreichende Wert der Familie nicht gleich auf den ersten Blick offenbaren. Oder, um es in der Sprache der Finanzwelt auszudrücken: Wenn wir unsere Zeit in Kindererziehung und Familie investieren, so ist das nicht nur eine sichere Zukunftsinvestition, es ist zudem die Rückzahlung dessen, was wir selbst dem Leben schulden. Dieser Tatsache muss die Familienpolitik Rechnung tragen, wenn sie verhindern will, dass diese Gesellschaft ein schlimmes Ende nimmt.

Es ist ein Umdenken erforderlich in den Köpfen der Menschen – vom nehmen hin zum geben. Der Wert der Familie als Fundament muss in jeder Hinsicht gestärkt werden, damit die Zukunft unserer Gesellschaft nicht auf Sand gebaut wird. Familie muss mehr sein und sie ist mehr. Sie ist z.B. sparen statt shopping, dienen statt verdienen, gemeinsam leben statt einsam sterben. Sie ist Freundschaft statt Egoismus, Rücksichtnahme statt Selbstsucht. Familie ist Vorbild und Liebe.

Antonia Tomljanović-Brkić

DU FÜHRST UNS
HINAUS INS WEITE
97. DEUTSCHER KATHOLIKENTAG
OSNABRÜCK 21. – 25. MAI 2008
Servicezeiten: 0541 - 332 90 - 332 Web: www.katholikentag.de

Stimmen eine
Stimme geben.

Wahrheit, Gerechtigkeit, Frieden und Liebe sind die Grundlagen für eine gerechte und friedvolle Welt. Wir wollen sie in unserer Kirche und in unserer Gesellschaft verwirklichen.

Deutscher
Katholikentag

97. KATHOLIKENTAG IN OSNABRÜCK

Abschlussgottesdienst

Der 97. Deutsche Katholikentag hat von 21. bis 25. Mai in Osnabrück stattgefunden. Tausende nahmen am Sonntag am 25. Mai am Abschlussgottesdienst des 97. Deutschen Katholikentags in Osnabrück im Stadion auf der Illshöhe teil. Der Vorsitzende der Deutschen Bischofskonferenz, Erzbischof Dr. Robert Zollitsch, leitete den Gottesdienst, der – wie auch alle vorhergehenden Programm-

BISTUM AACHEN

Bischof
Heinrich Mussinghoff

Bischof Heinrich Mussinghoff, Dr. theol. geboren zu Osterwick am 29. Oktober 1940, zum Priester geweiht am 29. Juni 1968, zum Bischof von Aachen ernannt am 12. Dezember 1994, konsekriert am 11. Februar 1995 im Hohen Dom zu Aachen.

BISTUM AUGSBURG

Bischof
Dr. Walter Mixa

– 25. April 1941 Geboren in Königshütte/Oberschlesien,
– 27. Juni 1970 Priesterweihe in Dillingen durch Bischof Dr. Joseph Stimpfle,
– 31. August 2000 Ernennung zum Katholischen Militärbischof für die Deutsche Bundeswehr durch Papst Johannes Paul II.,
– 16. Juli 2005 Ernennung zum Bischof von Augsburg durch Papst Benedikt XVI.

Text und Bilder:
www.dbk.de/bistum/index.html

ERZBISTUM BAMBERG

Erzbischof
Dr. Ludwig Schick

Der Bamberger Erzbischof Dr. Ludwig Schick wurde am 22. September 1949 in Marburg geboren. Nach seiner Priesterweihe am 15. Juni 1975 und der Kaplanszeit in Neuhoß widmete er sich weiterführenden kanonistischen Studien an der Päpstlichen Universität Gregoriana.

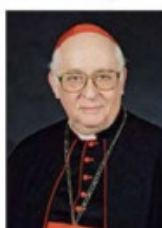
Am 28. Juni 2002 wurde Dr. Ludwig Schick zum Erzbischof von Bamberg berufen und am 21. September 2002 in sein Amt eingeführt.

ERZBISTUM BERLIN

Erzbischof Georg
Kardinal Sterzinsky

– Kardinalpriester der Heiligen Römischen Kirche mit der Titularkirche San Giuseppe all'Aurelio Metropolit der Kirchenprovinz Berlin,
– zum Bischof von Berlin ernannt am 24. Juni 1989,
– zum Bischof geweiht und in das Amt des Bischofs von Berlin eingeführt am 9. September 1989,
– zum Kardinal kreiert am 28. Juni 1991, zum Erzbischof ernannt am 27. Juni 1994.

BISTUM DRESDEN-MEISSEN

Bischof Joachim Reinelt

Joachim Reinelt wurde am 21. Oktober 1936 in Neuhof, Niederschlesien, geboren. Bischof Otto Spülbeck spendete ihm am 29. Juni 1961 im Petridom zu Bautzen die Priesterweihe. Am 20. Februar 1988 wurde er in der Kathedrale zu Dresden zum Bischof geweiht.

BISTUM EICHSTÄTT

Bischof Dr. Gregor
Maria Hanke OSB

– 14. Oktober 2006 von Papst Benedikt XVI. ernannt,
– am 2. Dezember 2006 im Dom zu Eichstätt zum Bischof geweiht,
– Mitglied der Kommission für geistliche Berufe und kirchliche Dienste (Kommission IV) sowie der Kommission für Wissenschaft und Kultur (Kommission VIII) der Deutschen Bischofskonferenz.

BISTUM ERFURT

Bischof Dr. Joachim
Wanke

Bischof Dr. Joachim Wanke wurde am 8. Juli 1994 von Papst Johannes Paul II. zum Bischof des neu gegründeten Bistums Erfurt ernannt. Zuvor war er seit Januar 1981 Bischof und Apostolischer Administrator in Erfurt und Meiningen. Joachim Wanke wurde am 4. Mai 1941 in Breslau (Schlesien) als Sohn eines Beamten geboren. Nach der Vertreibung aus der Heimat kam die Mutter mit ihren drei Kindern (der Vater war 1944 verstorben) in der thüringischen Stadt Ilmenau unter. Hier verlebte Joachim Wanke seine Kindheit und Jugendzeit. Nach dem Abitur und einem kirchlichen Sprachkurs in Halle schloss sich ab 1960 das Theologiestudium am Philosophisch-Theologischen Studium in Erfurt an.

mit tausenden auf der Illoshöhe

Der 97. Deutsche Katholikentag hat von 21. bis 25. Mai in Osnabrück stattgefunden. Tausende nahmen am Sonntag am 25. Mai am Abschlussgottesdienst des 97. Deutschen Katholikentags in Osnabrück im Stadion auf der Illoshöhe teil. Der Vorsitzende der Deutschen Bischofskonferenz, Erzbischof Dr. Robert Zollitsch, leitete den Gottesdienst, der – wie auch alle vorhergehenden Programmpunkte des Katholikentags – von

vielen Jugendlichen besucht wurde. Er forderte mehr Gerechtigkeit in der Welt. Christen dürften sich nicht mit einer ungerechten Verteilung der Güter abfinden. Eine Weltordnung, die eigensüchtig unter wenigen die Güter aufteile, werde zerbrechen.

Zu der Messe im Sportstadion Illoshöhe kamen bei bedecktem Himmel etwa 25.000 Menschen. Seit Mittwoch hatten rund 60.000 Menschen das Katholikentreffen unter

FRANKFURT

Forum o zajednicama drugih materinskih jezika

Zajednice drugih materinskih jezika-istrošeni model ili budućnost Crkve bila je tema aktualnog foruma održanog u ponedjeljak 6. svibnja u Haus am Dom u Frankfurtu na Majni. Na forumu su sudjelovali ravnatelj dušobrižništva zajednica drugih materinskih jezika Njemačke biskupske konferencije mons.

Wolfgang Miehle, predsjednik Gradskog vijeća frankfurtskih katolika Christoph Hefter, predsjednik Vijeća katolika drugih materinskih jezika Antonio Beltran, predsjednik župnog vijeća HKM Frankfurt Franjo Akmadža, župnik župe sv. Ignacija i sv. Ante u Frankfurtu o. Jörg Dantscher i pastoralna suradnica talijanske katoličke zajednice u Frankfurtu Claudia Lamargese. Forum su vodili dr. Hans Prömper iz katoličkog usavršavanja odraslih i dr. Brigitta Sassin iz Referata drugih materinskih jezika.

Slijeva nadesno: Franjo Akmadža, Antonio Beltran, o. Jörg Dantscher, dr. Hans Prömper, dr. Brigitte Sassin, mons. Wolfgang Miehle, Christoph Hefter i Claudia Lamargese

Predstavnici zajednica drugih materinskih jezika istaknuli su važnost i specifičnost svojih zajednica u biskupiji Limburg. Rečeno je da bi to bio veliki nedostatak za njemačku Crkvu, a i katolike drugih materinskih jezika u njemačkoj Crkvi. Istaknuto je također kako su zajednice materinskih jezika potrebne, ali se od njih očekuje više suradnje i kooperativnosti s mjesnim njemačkim zajednicama. Također je istaknuta veća potreba poduzimanja zajedničkih pastoralnih programa i njihova ostvarivanja. Mons.

Miehle je kazao: „U njemačkoj Crkvi djeluje oko 30 zajednica govornih područja. Na području Njemačke djeluje 408 stranih misija i zajednica. U vrijeme osnivanja tih zajednica išlo se od pretpostavke da će one biti kratkoga vijeka. Tada je bilo više i osoblja, a i financijskih sredstava. Danas se situacija znatno promijenila.“ Franjo Akmadža je kazao kako ukidanje tih zajednica ne bi značilo dobitak za njemačku Crkvu, a posljedice za vjernike drugih materinskih jezika bi bile nepovoljne.

A. Polegubić

KELKHEIM

Održan dječji festival „Mikrofon je vaš“

Proslava Majčina dana i Dječji festival „Mikrofon je vaš“, koji se već tradicionalno održava na inicijativu voditelja misije fra Željka Čurkovića, upriličeni su u subotu 10. svibnja u

Gradskoj dvorani u Kelkheimu u HKM Main-Taunus/Hochtaunus. Pozdravnu riječ svima je uputio o. Čurković. U programu proslave Majčina dana djeca su izvela recitale i otpjevala pjes-

me majkama u čast. Nastupila je i mala, srednja i odrasla misijska folklorna skupina. U drugom dijelu upriličen je već dječji festival „Mikrofon je vaš“ tijekom kojega je nastupilo 16 izvođačica i izvođača s pjesmama hrvatskih pjevačica i pjevača. U prosudbenoj komisiji bili su dr. Damir Erkapić, Daniela Đurinek i Višnja Lažeta. Najsimpatičnijom pjevačicom proglašena je Nina Lončar pjesmom „Najbolja glumica“, treće mjesto osvojio je Fabijan Josić pjesmom „Žuto lišće“, drugo Antonija Latinčić pjesmom „Marke nemam“. Nagradu žirija dobio je Filip Barnjak za pjesmu „Kiše jesenje“, a prvo mjesto osvojila je Julia Markić za pjesmu „Ti si samo jedan“.

A. P.

Sudionici festivala zajedno s o. Željkom Čurkovićem i s. Magdalenom Višić

GIESSEN

Slavlje sakramenta potvrde

Svečano misno slavlje, u subotu 10. svibnja, u crkvi sv. Bonifacija u Giessenu predvodio je apostolski nuncij u Bjelorusiji i naslovni nadbiskup drevne Ninske biskupije mons. Martin Vidović u zajednistvu s delegatom za hrvatsku pastvu u Njemačkoj fra Josipom Bebićem, domaćinom voditeljem HKM Giessen fra Marijanom Petričevićem i uz asistenciju stalnoga đakona u toj misiji Matom Valjanom. Mons. Vi-

dović je podijelio sakrament sv. potvrde kojeg je primilo osamnaestero djevojaka i mladića. Sve je na početku pozdravio o. Petričević. Mons. Vidović je u propovijedi govorio o važnosti sakramenta potvrde. „Milost pedesetnice, milost duhovskoga događaja širi se od naraštaja do naraštaja prema svima koji se po sakramentu krsta oslobodiše od grijeha i nanovo rodiše iz vode i Duha Svetoga

postavši djecom Božjom, postavši baštinici Božji i subaštinici Kristovi“, kazao je pojasnivši što se dobiva po sakramentu potvrde. Ujedno je potaknuo kumove da potvrđenike duhovno prate kroz život, te je govorio o važnosti sakramenata i sakramentalnog života u životu vjernika. Na kraju je podsjetio na stanje u Bjelorusiji u kojoj djeluje kao apostolski nuncij. Sakrament sv. potvrde mons. Vidović je podijelio na svetkovinu Duhova 11. svibnja u HKM Essen.

(Snimka vidi str. 28)

SINDELFINGEN

Darovali majke pjesmom

Hrvatska katolička zajednica Sindelfingen nedavno je organizirala nakon sv. mise slavlje u povodu Majčina dana. U Gemeindehausu pokraj crkve taj je dan sve vrvilo mnoštvom djece koja su s radošću čekala kako bi majkama darovala ples i recitaciju. Veliko je majčino srce, ima dosta ljubavi za sve velike i male i zato velika hvala za svu ljubav kojom nas prate, zahvalio je u ime svih voditelj HKZ Sindelfingen fra Marinko Vukman. Na slavlju su bili i generalna konzulica RH iz Stuttgarta dr. Vera Tadić, generalni konzul BiH iz Stuttgarta Dragan Bagačić te voditelj gradskog ureda za strance Ahmad Amin. Zbor „Salve an-

Mali zbor za vrijeme izvođenja pjesme „Kišobran za dvoje“

geli” pod vodstvom Kristine Ljubičić otpjevao je majkama pjesme „Vilo moja” i „Pismo moja”, a mali zbor pod ravnanjem s. Bernardete Tomić zah-

valio je i mamama i tatama pjesmom „Hvala mama, hvala tata” te „Mama, ti si sunce” i „Kišobran za dvoje”.

Ivana Livoić

RÜSSELSHEIM

Proslavljen Majčin dan

Ovogodišnja proslava Majčina dana održana je 10. svibnja u HKM Rüschelsheim, u Kelsterbachu. Program proslave Majčina dana pripremila je s. Estera Marijić s nekoliko mlađih majki, a voditeljice programa bile su Ljuba Andrijević i Klaudija Lukač. U uvodnim riječima programa, rečeno je: „Majka je veliko otajstvo! Majka je otajstvo radosti i boli! Majka je otajstvo slave i života! Majka je jaka u slabosti, a slaba u jakosti! Majka je jednostavna u veličini i velika u jednostavnosti!” U programu su sudjelovala djeca različitih uzrasta. Oni su s ljubavlju vježbali recitacije, plesove i narodna kola.

Fra Berislav Nikić

TÜBINGEN

Molitva krunice

O d 2005. u Hrvatskoj katoličkoj zajednici sv. Vinka Paulskoga koju vodi vlč. Ivica Komadina, svakog četvrtka u prostorijama župe sv. Ivana evanđelista moli se krunica na koju dolazi veliki broj vjernika. Molitvu predvode hrvatske časne sestre i Ivka Mičić. Na tom molitvenom skupu posljednjih je godina organizirano nekoliko humanitarnih akcija za potrebe najugroženijih u domovini. Prije nekoliko dana skupina je prikupila 2000 eura i poslala ih za gradnju samostana i župne kuće župe Marije Majke Crkve i sv. Maksimilijana Kolbea u Trnoviči u Zagrebu, koju vode oci dehonijanci.

Ante Kekez

OBAVIJEST

- Hrvatska katolička zajednica Sindelfingen ima novu E-Mail adresu: kkg.sifi@drs.de

MÜNCHEN

Mladi na susretu u Varaždinu

Kao i tisuće mladih iz domovine i iseljeništa i skupina mladih vjernika iz HKM München sudjelovala je na veličanstvenom Susretu hrvatske katoličke mladeži koji se 26. i 27. travnja održao u Varaždinu. Četrdesetak mladih vjernika u dobi između 12 i 18 godina predvođenih svojim voditeljima, Slavicom Tavrom, koja

već godinama uvježbava folklorne skupine u okviru katoličke misije, i đakonom Matom Kutlešom je sudjelovalo na tom susretu. Posebno su mladi iz Münchena bili pozdravljeni od članica popularne skupine „Meritas”, od Anite i Meri, koje su isto tako rođene u Münchenu gdje su bile jako aktivne članice Hrvatske katoličke misije. A. D.

MÜNCHEN

Predavanje o Hrvatskom svjetskom kongresu

Misijsko vijeće Hrvatske katoličke misije München na čelu s mr. Antom Morom, predsjednikom odbora za javnost, organiziralo je 29. travnja tribinu „Hrvatski svjetski kongres“ na kojoj je sudjelovao dr. Ivan Galešić, dopredsjednik Hrvatskog svjetskog kongresa u Njemačkoj. Tribina je organizirana u okviru redovnog sastanka akademskog kruga HKM, koji se sastaje jednom mjesečno. Voditelj misije fra Tomislav Dukić je pozdravio dr. Galešića, zahvalivši mu se što je pronašao vremena hrvatskim intelektualcima u Münchenu prezentirati rad kongresa. U ime misijskog vijeća i odbora za javnost, te akademskog kruga, mladog znanstvenika i gosta iz Regensburga pozdravio je mr. Ante Moro. Među posjetiteljima tribine uz hrvatske intelektualce nalazio se i konzul iz GK Tihomor Telišman. Na početku svog izlaganja je dr. Galešić objasnio ulogu

i važnost kongresa za iseljene Hrvate. Radom kongresa se želi pojačati položaj iseljenštva, a ujedno se žele zauzvati negativni trendovi u zanemaranju iseljenštva od strane hrvatskih institucija. Hrvatsko iseljenštvo treba dobiti mjesto koje mu pripada u hrvat-

skom društvu, no trenutna stvarnost izgleda nažalost drugačije. I zato je svrha kongresa zastupanje sveopćih interesa hrvatskog iseljenštva, i u tom projektu su nam potrebni hrvatski intelektualci u iseljenstvu, kazao je.

Tekst i snimka: Anđela Drmić

RÜSSELSHEIM

Tijelovski ophod gradom

U Rüsselsheimu je 22. svibnja proslavljen blagdan Tijelova. Nakon sv. mise, koja se slavila ispred crkve Presvetog Trojstva u Rüsselsheimu-Hasblochu, započeo je ophod s Presvetim koji je završio u filijalnoj crkvi Isusova Uzašašća u Rüsselsheimu-Dicker Buschu. Presveti Oltarski Sa-

krament nosili su njemački župnik Balthasar Blumers i voditelj HKM Rüsselsheim fra Berislav Nikić. U svečanom ophodu bili su njemački, hrvatski i filipinski vjernici svih uzrasta. Njemački ovogodišnji prvopričesnici posipali su latice cvijeća po ulicama kroz koje je prolazila procesija. Nebo iznad

Presvetog Oltarskog Sakramenta nosili su Hrvati. Liturgijska čitanja bila su na njemačkom i hrvatskom jeziku, a euharistijske pjesme na njemačkom, hrvatskom i engleskom jeziku. Nakon ophoda Nijemci su održali župno slavlje oko svoje filijalne crkve, a hrvatski su vjernici u svojim misijskim prostorijama proslavili „Dan očeva“.

Fra Berislav Nikić

SINDELFINGEN

Izložba hrvatskih slikara

U dvorani za izložbe Stadthalle u Mercedesovu gradu Sindelfingenu nedavno je svečano otvorena izložba slika hrvatskih umjetnika iz tri generacije. Izložba nosi naziv „Zeifenster“, u slobodnom prijevodu „Vremensko razdoblje“. Uz nazočnost uglednih uzvanika iz društvenog, političkog, kulturnog i crkvenog života

tako je istaknuo da će na jesen biti izloženi eksponati iz muzeja u Grobniku i Rijeci. Izložba je organizirana u suradnji s hrvatskim ministarstvom kulture iz Zagreba te GK RH u Stuttgartu i HKZ Sindelfingen-Böblingen koju predvodi fra Marinko Vukman. Svoje radove izlažu Stjepan Jozić iz Zagreba, Branko i Neva Pizzul iz Opatije te

Bojan Šumonja i Robert Pauletta iz Pule. Bit će to i prodajna izložba svih pedesetak eksponata. O spomenutim je umjetnicima s puno lijepih riječi i stručnog znanja nazočne podrobnije upoznala povjesničarka umjetnosti Stefania Saverhöfer. Prije nego je generalna konzulica dr. Vera Tadić prigodnim govorom proglasila izložbu otvorenom Zbor mladih HKZ Sindelfingen-Böblingen „Salve angeli“ je izveo po jednu Gibonijevu i Oliverovu pjesmu. Uz dr. Tadić ispred Generalnog konzulata RH otvaranju izložbe je nazočila i profesorica Jadranka Fumić-Belamarić, te još mnogi drugi uzvanici i ugledni Hrvati. Njemački su pisani mediji pohvalno izvijestili o ovoj izložbi i bili su adekvatno zastupljeni na otvorenju. Izložba ostaje otvorena do 15. lipnja, a može se posjetiti radnim danima od 9:00 do 17:00 sati, petkom od 9:00 do 13:00 te za vrijeme svih manifestacija koje se do tog datuma održavaju u Stadthalle.

Tekst i snimka: Bono Žepić

MAINZ **Sakrament potvrde**

Na poziv voditelja hrvatske katoličke misije u Mainzu, fra Ante Bilića, sarajevski nadbiskup kardinal Vinko Puljić podijelio je 25. svibnja sakrament svete krizme. Sakrament je primilo 24-ero potvrđenika iz Mainza i Rüsselsheima u crkvi sv. Bonifacija, u Mainzu. Za vrijeme sv. mise pjevao je misijski mješoviti zbor kojega vodi s. Dionizija Tomas, uz orguljsku pratnju dr. Joze Majdandžića.

Fra Ante je na početku misnoga slavlja pozdravio kardinala, potvrđenike i vjernike, a u ime potvrđenika to je učinila Josipa Marić. Kardinal je kazao: „Vi ste mladi najdraže cvijeće naše Crkve i naroda.“ Kardinal je u propovijedi kazao: „Radostan sam što Boga ovdje zajedno slavimo. Žao mi je da ste izvan domovine. Čuvajte vjeru za koju su vaši stari ginuli i umira-

li. Odgajajte djecu u vjeri! To vam pravo nitko ne može oduzeti. Ne odgajate ih riječima, već srcem. Što iz srca dolazi, to ostaje. Ne zaboravite svoj rodni kraj ni svoje pokojne. Idite

na svetu misu! Molite Gospinu krunicu! To vam govori sarajevski nadbiskup – kardinal svih Hrvata, bez obzira gdje žive i rade.“

Fra Berislav Nikić

FRANKFURT **Bog na prvom mjestu**

U subotu 31. svibnja u frankfurtskoj katedrali sv. Bartolomeja požeški biskup mons. Antun Škvorčević podijelio je sakrament sv. potvrde. Sakrament je primilo 70-ero mladića i djevojaka. Dobrodošlicu mons. Škvorčeviću izrekao je voditelj HKM Frankfurt fra Petar Klapež. Mons. Škvorčević je obraćajući se potvrđenima kazao kako vjera mora biti smisao njihova života, života kroz koji ih treba voditi Duh Sveti, Duh lju-

bavi, dobrote i razumijevanja za bližnjega svoga. „Bog mora biti na prvome mjestu u našim životima, jer u protivnom ako se s njime otvara trgovina i daje mu se neko periferno mjesto, onda su naši životi beznačajni“, kazao je mons. Škvorčević. Posebno je zahvalio voditelju misije o. Klapežu, dušobrižnicima fra Anti Kreši Samardžiću, fra Ivici Ercegu i pastoralnim suradnicama s. Damiri Gelo i s. Pavlimiri Šimunović na veli-

kom doprinosu uspješnosti slavlja. Tijekom misnog slavlja pjevao je misijski mješoviti zbor pod vodstvom s. Pavlimire Šimunović i orguljskom pratnjom dr. Josipa Lucića.

Mons. Škvorčević je toga dana podijelio sakrament potvrde u HKM Main-Taunus/Hochtaunus. Sakrament je primilo 28-ero mladih. U HKM Hanau sakrament potvrde, koji je podijelio u nedjelju 1. lipnja također mons. Škvorčević, primilo je osmero mladih.

Z.P./A.P.

(Snimka vidi str. 28)

FRIEDRICHSHAFEN **Proslavljen sv. Leopold Mandić – zaštitnik zajednice**

Svečano misno slavlje u povodu proslave blagdana sv. Leopolda Bogdana Mandića, zaštitnika HKZ Friedrichshafen, koju zajedno s HKZ Ravensburg vodi svećenik Đakovačke i srijemske biskupije vlč. Ilija Jokić, služeno je u nedjelju 1. lipnja u crkvi sv.

Nikole u Friedrichshafenu na Bodenskom jezeru. Misu je predvodio dušobrižnik u HKZ Tübingen i doktorant vlč. Marko Šutalo u zajedništvu s vlč. Jokićem i njemačkim župnikom u toj župi o. Niklausom Maria Hoferom. Sve je na početku pozdravio vlč. Jo-

kić. Vlč. Šutalo je u uvodnoj riječi zahvalio svima što su došli na proslavu blagdana sv. Leopolda Mandića, kako je kazao, maloga čovjeka s velikim srcem. Vlč. Šutalo je u propovijedi govorio o pozivu na svetost te kako je život sv. Leopolda bio prožet mukom, radom i molitvom. Podsjetio je da je sv. Leopold dnevno ispovijedao više od deset sati te kako je u tome čitao Božju volju. Mladi vjernici obučeni u narodne nošnje u prikaznim darovima prinijeli su kruh, vino, vodu, svijeću i križ. Nakon misnog slavlja za sve je u župnoj dvorani sv. Nikole priređen objed, a potom i duhovno-kulturni program u kojem su nastupile mala folklorna skupina „Mali biseri“ i folklorna skupina odraslih „Veletbit“, obje iz Friedrichshafena, pod vodstvom Viktora Mrzlečkoga.

Tekst i snimka: A. P.

DARMSTADT

60. rođendan o. Klarića

Voditelj Hrvatske katoličke misije Darmstadt fra Josip Klarić proslavio je u nedjelju 25. svibnja 60. rođendan. Svečano misno slavlje predvodio je o. Klarić u crkvi sv. Fidelisa u tome gradu. Duhovnu riječ održao je glavni urednik „Žive zajednice“ dr. Adolf Polegubić koji je o. Klariću prenio pozdrave i čestitke delegata za hrvatsku pastvu pastvu u Njemačkoj fra Josipa Bebića. Tijekom misnog slavlja Gabrijela Batljan i Ivanka Šošić uvedene su u izvanredne djelatnice pričesti, a o. Klarić je pred zajednicom pročitao povelju biskupa Mainza kardinala Karla Lehmana kojom im povjerava tu zadaću u Crkvi. Misno slavlje uveličao je misijski zbor pod vodstvom s. Anđele Milas. Nakon misnog slavlja za sve je priređen objed u dvorani župe sv. Fidelisa. U prigodnom duhovno-kulturnom programu nastupio je misijski zbor, mala i odrasla folklorna skupina, a djeca su kazivala i nekoliko pjesama o. Klariću u čast. U ime misijskog vijeća čestitku je o. Klariću uputio predsjednik Petar Kolar. Anđela Kolar otpjevala je pjesmu „Milost“. Na kraju je riječi zahvale svima uputio o. Klarić. **Tekst i snimka: A.P.**

BERLIN

Duh Sveti kao dar

Crkva sv. Sebastiana dočekala je svečano ukrašena ovogodišnje mlade potvrđenike, njih više od sedamdeset te njihove kumove, roditelje, prijatelje. A posebno svečan i lijep ugođaj dala je nazočnost mons. dr. Vlade Košića, pomoćnog biskupa zagrebačkog, koji je mladim Hrvatima podijelio sakrament sv. potvrde. „Dobro je da ste stigli ovamo daleko od domovine da bi nam dao riječi potpore, da budemo okrijepljeni snagom Duha Svetoga“, pozdravio je mons. dr. Vladu Košića voditelj HKM-a Berlin

fra Petar Čirko koji je uz fra Radoslava Tolića, fra Matu Puđu, fra Stipu Čirka i pripomoć Bode Hagena, župnog referenta njemačke zajednice St. Sebastian, priredio i koordinirao misno slavlje i svečanost podjele sakramenta sv. potvrde. „Ovo je vaš dan mladi potvrđenici. Kada sam prije ove sv. mise prošetao oko ove crkve pripremajući se duhovno, upitao sam Isusa, što da vam danas kažem. Isus mi je rekao da vam danas kažem da vas volim! Vama se danas daruje Duh Sveti kao dar i primaju njegovi darovi. Duh Sveti je

duh ljubavi koji je povezivao Oca i Sina i nas ljude sa Bogom. Vatra je znak silaska Duha Svetoga. Budite i vi vatreni. Oni koji vjeruju bez vatre, bez žara, nisu do kraja kršćani. Kršćani koji imaju Duha Svetoga gore ljubavlju prema Bogu i bližnjima. Duh Sveti odnosi iz vaših srca strah, donosi ljubav. Zato danas kad primete ovaj dar, vi postajete novi ljudi, počinjete život bez straha“, kazao je. Valja napomenuti kako je ove godine u HKM Berlin sakrament prve sv. pričesti primilo osamdeset i četvero djece.

Sonja Breljak

(Snimka vidi str. 28)

OBAVIJESTI

- **Hrvatska katolička zajednica Ludwigsburg** (uredske prostorije): Mömpelgardstr. 6, 71640 Ludwigsburg, Tel.: 0714192 1839; fax: 920795
- **Sveučilišna škola hrvatskog jezika i kulture** održat će se od 28. lipnja do 25. srpnja ove godine u Zagrebu, u organizaciji Sveučilišta u Zagrebu i Hrvatske matice iseljenika.
- **Mala škola hrvatskoga jezika i kulture** održat će se od 21. srpnja do 1. kolovoza u Novom Vinodolskom, u organizaciji Hrvatske matice iseljenika. Daljnje obavijesti: Hrvatska matica iseljenika, Trg Stjepana Radića 3, 10000 Zagreb, Hrvatska, telefon: 385 1 6115 116, telefaks: 385 1 6111 522; e-mail: lada@matis.hr
- **Ljetna škola hrvatskoga folklora** održat će se od 14. do 25. kolovoza u Biogradu na Moru u organizaciji Hrvatske matice iseljenika. Voditelj škole je prof. Andrija Ivančan. daljnje obavijesti na: 00385 1 6115 116; e-mail: hmi-info@matis.hr
- **Hrvatska katolička misija Singen-Villingen** je od sredine travnja dobila novi broj telefaksa 07731 749464. Telefonski broj od misije je ostao isti 07731 6353.

- **Raspisivanje i održavanje lokalnih izbora u BiH** – Središnja izborna komisija BiH je 8. svibnja donijela Odluku o raspisivanju i održavanju lokalnih izbora za općinska vijeća odnosno skupštine općina, načelnike općina, Skupštinu Brčko Distrikta BiH, Gradsko vijeće Grada Mostara, Skupštinu Grada Banja Luka i gradonačelnika Grada Banja Luka koji će se održati u nedjelju 5. listopada ove godine. Sve dodatne informacije na tel: 00387 33 251331 ili 00387 33 251332; fax: 00387 33 251333 ili 00387 33 251334; e-mail: info@izbori.ba ili na: www.izbori.ba
- **Zatvaranje Generalnog konzulata BiH u Bonnu** – Nedavno je donesena odluka o zatvaranju GK BiH u Bonnu. Konzulat prestaje s pružanjem konzularnih usluga (prijava stranaka, kao i prijama elektronskih i redovitih poštanskih pošiljki), građanima BiH koji imaju boravak u dosadašnjem konzularnom podrucju GK BiH u Bonnu, zaključno u petak 11. travnja 2008. godine. Nakon toga datuma privremenu konzularnu nadležnost (do otvaranja Generalnog konzulata BiH u Frankfurtu na Majni) za pokrajine Donju Saksoniju i Bremen preuzima Veleposlanstvo BiH u Berlinu (Ibsen str.14. 10439 Berlin).

Četvrta knjiga pjesama o. Romića

Jakov Rafael Romić, „Otudjenje banovina slobode” – svezak četvrti, Naklada K. Krešimir, Zagreb, 2008., 52 str.

Jakov Rafael Romić objavio je tri zbirke pjesama na hrvatskom pod naslovom „Otudjenje banovina slobode” (Zagreb, 1980., 1997., i 2003.), te jednu na njemačkom u dva izdanja pod naslovom „Libertas”, (Wiesbaden, 1990. i 1992.).

U ovoj četvrtoj zbirci Romić nastavlja svoj pjesnički, meditativno teologijsko-filozofijski hod, bitno obilježen povijesnim i suvremenim hodom hrvatskog naroda. A za taj hod Luko Paljetak kaže: „Romić pjesmu shvaća kao specifičnu propovijedaonicu, kao vlastitim žarom podignuti ambon s kojeg izgovara svoje etički zauzete stihove iz kojih ono autobiografično, ono što se odnosi na vrijeme djetinjstva, Dubrovnik i samostan Male braće, blista kao oaza idilične čistoće i savršenog mira duše, s dilemama posve drukčijim od onih što mu ih je u svijest i duh ucijepilo iskustvo svijeta i života izvan domovine, ostavljajući mu malo mjesta za trenutke predaha u kojima bi ono primarno lirsko u njemu osvojilo svoj glas.” (Pred-

govor drugom svesku „Otudjenje banovina slobode”, Zagreb, 1997., str. 9).

Ovoj ocjeni na svoj se način pridružuje i Dubravko Horvatić: „Autor se usredotočio na govorni tijek odmjerena iskaza, unatoč narativnosti ponegdje i lapidaran, ritmički, ali ne i grafički usmjeren prema biti kazivanja, gradeći naoko vrlo jednostavne stihove, koji nisu tek mišljenje stihom, u stihu, nego oslik mišljenja u stihu, stihom, pa se tako zbiva preobrazba, nužna da bi govor postao poezijom, mišljenje pak pjevom. Tako pjesma postaje kriričkim govorom o dehumaniziranom, alijeniranom svijetu, uključujući i nacionalnu i vjersku, posebice crkvenu, problematiku, o blistavoj vanjstini iza koje se kriju praznina i divljaštvo, što se svodi na 'elektroniku u kameno doba' gdje je 'pakao raj globalizacije', a pozornica, na kojoj se sve to odvija, jest 'smetlište oportunitizma', kojega se autor u stihovima kloni ironijom, satirom, sarkazmom.” (Predgovor trećem svesku „Otudjenje banovina slobode”, Zagreb, 2003., str. 6-7.). **Ivan Kordić**

pedepsa posljednja

Isusovo evanđelje
mome životu
regula

moj život
prema tom pravilu
pegula

may I

na engleskom možeš
na cijelom svijetu
sve kupiti i
sve prodati

na talijanskom možeš
u dalmaciji
kupiti sve
al' prodati
baš i ne

(Iz knjige pjesama „Otudjenje banovina slobode” – svezak četvrti)

sa svrakama

one nisu zrakoplov
nije je zrakoplov svraka

ipak bih volio više
kô svraka letjeti
nego zrakoplovom
upravljati

svraka sliječe na stablo
ili ponekad na livadu
uvijek nečujno
i nema razloga
upaliti se i
nitko još ne vidje
da su se u lijetu
dvije svrake
sukobile

osim možda
za šalu
onako
verbalno

pod nogama raste put

hvala ti Gospodine što
pod nogama mojim
put mi gradiš
rukom svojom

ja bih inače
kao što znaš
brzo u zid glavom lupnuo
ili u bezdan propô
ili se s mjesta
maknuo ne bih
da ti ne gradiš
moj put
u nepoznato

sad mi je
čvrsto
pod nogama
moj put u nepoznato
i on mi
pod nogama
raste li
raste

Napisala i priredila: Željka Čolić

Dragi mladi čitatelji!

Približavamo se kraju školske godine i ljetnom odmoru. U nadi da ste zadovoljni s ocjenama, pripremili smo ovog puta odgovarajuću temu. Budite nam dobro raspoloženi i opustite se na odmoru.

Posloži slova i dobit ćeš nazive pet pojmova u svezi s ocjenama

VODOLJNA

ČANOLID

BARDO

VENDOLJONA

VOLR BRADO

1 3
5
4 2

Zanimljiva priповijest

Ocjene i brojke

Zadnji školski dan je konačno stigao. U razredu vlada nemir, ali i dobro raspoloženje zbog predstojećeg odmora. Danijel, primijetivši neobično tiho i neveselo ponašanje svog prijatelja, upita ga: „Marine, što ti je? Imamo razlog za veselje, samo još svjedodžbe i koja minuta nas razdvaja od slobode. Hej, ljetni odmor je... Ne žališ valjda za školom ili si možda bolestan?“ „Ma ne, mislim na svoje ocjene, znaš da imam četvorku iz matematike, a tata je rekao, ako imam loše ocjene neću moći letjeti sam za Hrvatsku. Ništa od mog mora“, odgovori tužno Marin. „Bezveze. Nemoj se brinuti toliko, pa nije to tako strašno. Moje ocjene su još gore, ja imam dvije četvorke i opet živim“, veselo će Danijel. Na putu kući Marin je stalno razmišljao kako bi mogao ipak tatu uvjeriti da su mu ocjene dobre. Iz tjelesnog ima čak jedinicu. Znao je isto da mu neće ništa vrijediti, ako spomene Danijelove lošije ocjene. A, da kaže da je izgubio torbu sa svjedodžbom ili da je učitelj zaboravio podijeliti svjedodžbe, ne bi ništa vrijedilo. Takve izmišljotine ne bi ništa poboljšale situaciju, dapače pogoršale bi sve. Uh, onaj tko je izmislio ocjene je bio sigurno neki stari suhoparni matematičar, koji voli brojke, pomisli tmurno Marin. A, uostalom ocjene su uvijek relativna stvar i samo brojke. Nisu brojke mjerodavne u životu. Kad je došao kući, bacio je školsku torbu u kut i pomirio se sa sudbinom da neće otići na more. Iz tih misli o smislu i besmislu brojeva istrgnula ga je zvonjava telefona. Baka iz Hrvatske zove i

veselo ga upita, kad ga može očekivati u ponedjeljak. Međutim, kad je objasnio situaciju s ocjenom iz matematike o kojoj je ovisio njegov odmor, baka se samo počela smijati. Ono što mu je rekla, tako ga je razveselilo i raspoloženje mu se odmah poboljšalo. Njegov odmor će možda ipak biti moguć. S nestrpljenjem je čekao roditelje. Konačno je došao trenutak i tata je, čim je stigao, htio vidjeti svjedodžbu. Otac je ozbiljna lica pomno pogledao svjedodžbu i prije nego što je uspio nešto kazati, Marin je požurio reći: „Tata, baka je zvala i poručila ti sljedeće ovim riječima: Reci mom sinu da ne filozofira, jer ću inače ispričati pravu istinu o njegovim ocjenama.“

Tata se iznenadio, lice mu se razvedrilo i počeo se smijati. Marinu je odmah laknulo. Bio je to dobar znak. „Ta tvoja baka ima smisla za šalu i iznenađenja“, u smijehu je govorio tata.

„Nemoj se brinuti sine, ocjene su ti dobre, iako matematika nije baš naj, naj, zadovoljan sam sve u svemu,“ rekao je i pružio mu ne samo svjedodžbu, nego i zrakoplovnu kartu u ruke. Sav sretan Marin je rekao: „A, ja sam mislio da neću moći na more. Cijeli dan sam samo mislio na te bezvezne ocjene!“ Tata se nasmiješi i veli: „Ah, ocjene su samo brojke. Ti si nam važan, a ne neki brojevi!“ Marin nije mogao vjerovati. Toliko je razbijao glavu o toj svjedodžbi i to badava. Bez obzira na to sve, sad ga je spopala znatiželja o toj tajni tatinih ocjena, koju će možda moći odgonetnuti. Treba se osigurati za budućnost...

I = 1	VI = 6
II = 2	VII = 7
III = 3	VIII = 8
IV = 4	IX = 9
V = 5	X = 10

Izgubljene riječi

Upiši riječi na odgovarajuće mjesto

rimski – matematike – novi –
otkrili – brojki – proširili – dobro – Indije

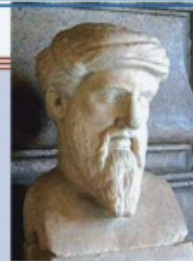
Arapski brojevi ne dolaze iz Arabije, nego iz _____. Arapi su u 7. stoljeću u Indiji upoznali _____ način brojenja. Za svaki od osnovnih devet _____ postojao je jedan znak.

Stari Indijci su već 876. rabili osnovne decimalne brojke _____ i izmislili nulu. Ovaj sustav se Arapima svidjeo tako _____, pa su ga preuzeli. Tako su se arapski, odnosno indijski brojevi s nekim izmjenama _____ i u europskim zemljama, gdje su do tada bili u uporabi _____ brojevi odnosno slova. Naziv „arapski“ brojevi je ostao do danas, jer su Arapi _____ taj sustav brojeva.

Znate li

- da su se brojevi kod prvih Hrvata pisali nožem na drvenom štapu – urezima
- da su Hrvati naučivši glagoljicu brojeve označavali početnim slovima
- da su zatim prešli na rimska slova i konačno na arapske brojke

Pitalice

1) Pitagora je poznati antički

- a) matematičar
- b) spisatelj
- c) glazbenik

2) Osnova decimalnih brojeva potječe od

- a) deset ljudi
- b) deset mišljenja
- c) deset prstiju

3) Riječ „sunya“ iz indijskog sankrta znači ?

- a) poluprazno
- b) prazno
- c) puno

4) Arapski brojevi dolaze iz?

- a) Arabije
- b) Indije
- c) Perzije

5) Kad nemožeš zaspiti, onda brojš ...?

- a) ovčice
- b) mačkice
- c) zečice

Rješenje: 1a, 2c, 3b, 4b, 5a

„Šale“

Jezik

Pita učitelj: Zašto se zove naš jezik materinji jezik?
Ivica će brzo: Zato što tata ne može doći do riječi!

Vrijeme

Učiteljica objašnjava:
Ako kažem, „bila sam lijepa“, onda govorim u prošlom vremenu, a ako kažem „lijepa sam“ u kojem je to vremenu?
– U lažnom! doviknu netko glasno.

Kompjutori

Učitelj matematike se obraća razredu:
– Danas ćemo računati s kompjutorima.
Cijeli razred se razveseli.
Međutim učitelj nastavi: I sad, koliko je 67 kompjutora manje 27 kompjutora?

Pogreške

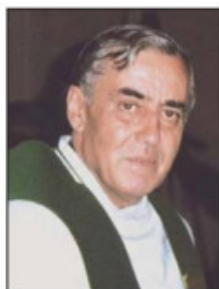
Učiteljica ozbiljno:
– Krešo, imaš 10 istih pogrešaka u diktatu kao i tvoj susjed u klupi. Zašto je to tako?
– Pa, zato što imamo istu učiteljicu!

Sv. Ivan Krstitelj

Rješenje pošaljite najkasnije do 30. lipnja

Mariofil Soldo	1	Prilično veliko	Podlost i niskost	Starogrčki kipar	„Skraćeno“	Tomislav Radić	Imali san pri spavanju	Staropaganski božanstvo	Isus je o svecu rekao 112	Način pisanja pjesnički ...	2	23. i 17. slovo abecede	Format papira	Bakreni kamen
Pločnik	▽								Kožna bolest Ivan Klasnić	▽				
Svetac zaštitnik krojača, zidara, pastira	▷												Austrija Uzgojivač malina	▷
Nabijen, čvrst						Bjvs. košarkaš Mihovil „Israel“							Mario Kempes Mladen Trnski	▷
Grad i luka u Izraelu					Ivica Ivanac Presadili na više mjesta			„Visoka stručna sprema“	Obraduje lin Njem pisac Wolfgang					
Proizvodnja sira										Odatle (prilog)				
Preteča eura (eu)				Atenski državnik Ujtelovlj. u hinduiz.						Ivica Olić			Indij	
Čileanski pisac, Manuel						Koji je krstio Isususa	Stožer						Prikosan	
Simbol kisika		Glumica Gardner Znamenje												
Potvrda niječ			Arsen Dedić Grad u Kozahtanu											
Posjedovati														
Obratan čin i događaj														
Starorimski kućni duhovi														
Pjesma za pjevanje uz pratnju orkestra														
Kroata „Esperanto-Liga“				Športski stručnjak	Organizacijski spajevi	Morski grebeni (rtovi)	Djed (likov.)	Jednostanične praznivačije	Poziv Milan Vuković				Norveška	
Glavni grad Nizozemske													Neprofesionalac	
Simbol dušika		Ja vas ... Narkotično sredstvo												
Simbol telura			Instrumentalne skladbe Oni ...											
Nenačeta riječ						„Ihem“ (isto tako)	Smedokosa žena Franjo Arapović							
Otk u Španjolskoj									„Željeznica“ Fosfor				Redoslijed Sumpor	
Album Dragana Lukića Lukija								Grad u Italiji						

O. fra Anđelko Validžić

U Bietigheim-Bissingenu u Njemačkoj u četvrtak, 22. svibnja u 62. godini života, 51. redovništva u 42. svećeništva preminuo je o. fra Anđelko Validžić, svećenik Franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja i dušobrižnik za hrvatske vjernike u biskupiji Rottenberg-Stuttgart. Misu zadušnicu u crkvi Gospe Visovačke na Visovcu za pokojnog fra Anđelka u petak, 30. svibnja predvodio je provincijal Franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja dr. fra Željko Tolić. Na kraju mise od fra Anđelka su se oprostile u ime Hrvatskoga dušobrižničkoga ureda delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj fra Josip Bebić, u ime franjevac u hrvatskoj inozemnoj pastvi gvardijan franjevačkoga samostana St. Gabriel iz Münchena fra Ante-Vuk Buljan, u ime kolega župnik župe Svih Svetih iz Staševice fra Vinko Prlić, u ime župe Sv. Mihovila Arkandela iz Promine župnik fra Šime Nimac i u ime mjesnoga samostana gvardijan fra Žarko Maretić koji je nakon mise zadušnice vodio i pogrebne obrede. Fra Anđelko je pokopan u samostanskom groblju na Visovcu.

Fra Anđelko, krsnog imena Slavko, rođen je 26. veljače 1940. u primorskom mjestu Čitluk, kraj Drniša, od oca Mate i majke Kate. Filozofsko-teološki studij završio je na Franjevačkoj visokoj bogosloviji u Makarskoj i Franjevačkom teološkom učilištu „Antonianum“ u Rimu. U franjevački novicijat stupio je 7. srpnja 1957. na Visovcu. Doživotne je zavjete položio 8. prosinca 1963. u Makarskoj. Za svećenika je zaređen 24. lipnja 1966. u Rimu. Nakon ređenja upisao je postdiplomski studij na Franjevačkom teološkom učilištu „Antonianum“ u Rimu. Fra Anđelko se posvetio pastoralnoj djelatnosti kako među hrvatskim tako i među njemačkim vjernicima u Njemačkoj. Najprije je, od 1969. do 1973., bio dušobrižnik za hrvatske vjernike u Berlinu, a zatim, od 1972. do 1975. u Wuppertalu. Od 1975. do 1998. pastoralno je djelovao među njemačkim vjernicima u Düsseldorfu, Oberlahru i Frankfurtu na Majni. Nakon dugogodišnje pastoralne djelatnosti povukao se u franjevački samostan St. Gabriel u Münchenu i, od 1998. do 2001., vršio službu bolničkoga kapelana. Potom je djelovao na području HKM Ludwigsburg, kasnije u hrvatskim katoličkim zajednicama Bietigheimu i Bissingenu, do svoje smrti.

IKA

Katica Ilić-Vidić

U petak 16. svibnja preminula je u Malgersdorfu u Njemačkoj u 86 godini života Katca Ilić-Vidić, majka svećenika Josipa Vidića. Svijetlo dana ugledala je 12. ožujka 1923. u mjestu Ilići-Mostar u obitelji Knezović. Kratko nakon njezinog rođenja umire joj majka, domaći otac, pa brigu za nju preuzima bliza rodbina. Nakon osnovnog školovanja kreće na tegobni životni put, radeći u kućanstvima kod obitelji i jedno vrijeme u župnom kućanstvu u Tesliću gdje upoznaje svoga muža Antu. Prvo dijete Anton umire nakon 9 mjeseci i poslije se rađa jedini sin Josip. Godine 1943. muž Anto i skupina mještana Teslića biva odvedena u koncentracijski logor Mauthausen u Austriju gdje završava svoj život. Katica se kasnije brinula u teškim i tjeskobnim vremenima za sina Josipa koji joj je bio jedina nada i radost. Posebna utjeha je bila njegov odlazak u sjemenište. S ponosom je podnosila salušavanja, prigovore i predbacivanja tadašnje vlasti, da je sina poslala u fašističku školu. Ostala je hrabra, jaka i ponosna tada i do kraja života. Godine 1967. odlazi na rad u Njemačku, u München. Sama se brzo snalazila i mnogima pomagala u traženju stana i posla. Radila je u kuhinji gdje je okupljala studente, a posebno kolege sina Josipa koji je teologiju studirao u Münchenu za biskupiju Passau. Tako je dočekala najradosniji dan svećeničkog ređenja i mlade mise sina Josipa u Passau. Radila je do mirovine i poslije se u mirovini brinula za kućanstvo u župama gdje je Josip služio na njemačkim župama. Sv. misu zadušnicu u župnoj crkvi u Malgersdorfu predvodio je prijatelj obitelji vlč. Mile Miljko. **M.M.**

Vlč. Josip Mikić

Vlč. Josip Mikić preminuo je od teške bolesti 2. ožujka u Svećeničkom domu u Sarajevu u 73. godini života i 44. godini

svećeništva. Sahranjen je u rodnom Vidovicama. Pogrebne obrede i misu zadušnicu predvodio je vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić uz sudjelovanje više od 100 svećenika. Na sprovodu je bilo više od 30 redovnika i oko 300 župljana iz posavskih Sela, kao i iz župa u kojima je djelovao kao župnik. Vlč. Josip Mikić bio je svećenik Vrhbosanske nadbiskupije. Rođen je 9. travnja 1935. godine od Mate i Kate Mikić, rođ. Župarić. Osnovnu školu završio je u Vidovicama, gimnaziju u Dubrovniku, teologiju je studirao u Pazinu. Za svećenika je zaređen 1963. godine. Mladu misu slavio je 18. kolovoza 1963. u Vidovicama. Kao župni vikar djelovao je u Novom Sarajevu, a kao župnik u Radušnicama, Gorici kod Brčkog, u Žepče i Kopanice odakle je otišao u mirovinu.

Vlč. Josip Mikić, koji ima brojnu rodbinu u Njemačkoj, posebno se odlikovao gradnjom župnih kuća i crkava. Kao žepački župnik u dva je mandata vršio službu žepačkog dekanata.

Pavo Mikić

Ivan Pavlinović

U selu Mišima kod Livna, župa Podhum, 26. svibnja, u 75. godini života, okrijepljen sakramentima umirućih, iz zemaljske domovine, preselio se u dom Očev na nebesima, Ivan Pavlinović. Ivan je rođen 8. rujna 1933. godine od oca Nike i majke Ive rođ. Krivić. Vjenčao se s Ljubom rođ. Miloloža 1956. godine u Mišima-Podhum. Bogu, Crkvi i svojoj rodnoj župi darovao je četvero djece: Ivu, Branka, Mirka i Milicu. Ivan je jedno vrijeme radio u Gospiću i Gorskotaru, a posljednjih 35 godina u frankfurtskoj zračnoj luci. Tu je zaslužio mirovinu. U međuvremenu je obolio i zadnje godine svoga života sproveo je šlagiran u kolicima. Skrb o njegovu održavanju preuzela su na sebe djeca, a sin Mirko je napustio radno mjesto da bi bio na danonočnoj usluzi svom bolesnom ocu.

Fra Berislav Nikić

TV

- Pita novinar Ivicu:
- Što bi ti htio za rođendan?
 - On odgovara:
 - Htio bih postati TV.
 - Novinar ga upita:
 - Zašto?
 - A on odgovara:
 - Tako da moj tata barem jednom mene pogleda.

Kaa beba

- Razgovaraju dvojica koji su jako dužni. Jedan kaže:
- Nikako ne mogu spavati. Pun sam dugova. A ti?
 - Kao beba.
 - Kako, pa zar nisi dužan kao i ja?
 - Jesam. Jedan sat spavam, jedan sat plaćem.

Glasnogovornik

- Pita Bara Štefa:
- Pa dobro, Štef, zakaj ne dojdeš doma?
 - Jeee, nemrem, počel sam ti delati.
 - A kaj delaš?
 - Postal sam glasnogovornik.
 - Kaj ti je pak to?!
 - Znaš, lvek vozi kamion, a ja idem ispred i vičem: „Krumpira, luka, zelja.“

Žmiri

- Vozi autobus velikim strminama, putnici su strahovito uplašeni te ih vodič pita, je li ih strah.
- Jakooooo!, odgovaraju oni uglas.
 - Onda radite isto što i vozač!
 - A što on radi?
 - Žmiri!

Očaj

- Kako se zove čaj bez ruma?!
- Očaj!

Njemačka

- Kako ćeš napisati Njemačka u tri kocke?
- Napišeš NJ, E i u 3. kocku nacrtáš mačku.

Učenje djece lijepom ponašanju

Mnogo je stvari kojima morate podučiti dijete, a lijepo ponašanje zauzima vrlo visoko mjesto među prioritetima. Proces usvajanja tih znanja i navika jest i bit će mukotrpan i dugotrajan. Stoga, što prije počnete, bit će vam lakše.

Lijepo ponašanje za stolom najbolji je izbor za početak učenja bontona. Postoji uzrečica koja kaže: „Maniri su svjesnost osjećaja osoba iz okoline. Posjedujete li ih, to znači da se lijepo ophodite prema drugima, bili oni vama znani ili potpuni stranci.“

I baš je svjesnost ključna riječ. Naime, djeca sa 18 mjeseci počinju shvaćati da i drugi, baš kao i oni, imaju osjećaje. Dakle, to je idealna dob u kojoj ćete djetetu pokazati i dokazati koliko njegovo ponašanje utječe na njegovu okolinu. Lako je to reći, no puno teže ostvariti, zar ne? Evo što sve trebate znati i kako započeti.

Lijepo ponašanje stil je života, a ne nešto čime baratate samo kad vam treba. S učenjem bontona treba započeti što prije te će tako maniri postati nešto čime će se dijete služiti automatski.

Bonton otvara vrata bogatom društvenom životu, a djeca koja od malena nisu učena pravilima nalaze se u nezavidnom položaju, tvrde stručnjaci. Dijete koje se ružno ponaša obično nije prihvaćeno ni od strane odraslih ni svojih vršnjaka. Istovremeno, djeca u društvo lakše prihvaćaju vršnjaka koji zna reći oprostite te ne žele društvo djeteta koje nije spremno na ispriku i prilagodbu.

U učenje bontona potrebno je uložiti mnogo truda. Djeca manire uče sporije od odraslih, pa je tako dvogodišnjem djetetu dovoljna jedna „lekcija“ mjesečno. Možete započeti s pozdravljanjem susjeda u prolazu ili bake koja vam dolazi u posjet. Nakon svakog djetetova pokušaja mora uslijediti i nagrada, koja ne mora biti materijalna. Lijepa riječ pohvale bit će sasvim dovoljna. U procesu učenja bontona roditelji si trebaju postaviti realnu ljestvicu očekivanja, jer ne treba očekivati da vaš dvogodišnjak lijepo ponašanje prakticira na manje poznatim ljudima kao što to čini s onima koje susreće svakodnevno.

Ivna Bobanac

Teleći odresci u umaku

Sastojci za 4 osobe: 600 g telećih odrezaka; 2 žličice Vegete, 1 žlica Pšeničnog oštrog brašna tip 400 Podravka, 30 g maslaca, 1 staklenka Umaka od rajčica s maslinama Podravka (350 g), 50-100 ml Soka od rajčica Podravka, 1 žlica maslinova ulja. Za posipavanje: 1 žlica nasjeckanog peršina.

Priprema: Teleće odreske potucite batom za meso, a zatim pospite Vegetom. Jednu stranu odreska uvaljajte u brašno. U široj tavi otopite maslac, a zatim u tavu položite pobrašnjenu stranu odreska. Pecite ih 4-5 minuta, okrenite ih i nastavite peći još 5 minuta na laganoj vatri. Odreske podlijte s vodom i pirajte oko 25 minuta. Potkraj umiješajte umak od rajčice s maslinama, maslinovo ulje, sok od rajčica i zajedno kratko prokuhajte.

Posluživanje: Odreske pospite peršinom i poslužite uz kuhano tjesteninu.

Savjet: Odreske tijekom pirjanja nije potrebno miješati, već samo lagano protresite tavu.

Izvor: www.coolinarika.com

RJEŠENJE IZ PROŠLOG BROJA

G	R	G	U	R	V	I	I	□	M	U	R	A	I
R	A	O	□	H	I	L	D	E	B	R	A	N	D
K	O	R	N	E	R	I	□	M	□	B	R	□	O
O	N	A	N	□	A	R	K	A	D	A	□	A	L
K	I	N	□	P	□	K	A	N	O	N	A	□	A
A	K	I	N	E	Z	A	□	A	Z	I	J	A	T
T	□	N	A	T	O	□	A	T	A	I	□	M	R
O	B	□	V	I	□	□	□	K	S	I	□	□	□
L	E	D	E	N	□	□	H	A	□	J	□	□	□
I	N	A	□	Č	E	□	□	E	T	N	A	□	□
K	E	R	E	□	□	□	□	N	R	O	□	□	□
□	D	O	R	A	□	□	□	R	A	M	E	□	□
K	I	V	□	L	□	□	□	□	□	I	N	I	K
O	K	I	D	A	T	I	□	N	A	K	A	N	A
K	T	□	I	T	E	□	R	A	P	I	R	A	□
S	I	M	O	N	I	J	A	□	A	V	□	T	S
A	N	A	L	I	Z	A	T	O	R	□	Č	I	P
R	A	□	E	C	A	□	K	L	A	D	I	V	O
A	C	□	N	E	M	□	O	T	T	E	N	□	J

Nagrađen: Vlasta Jambak, Stuttgart

ZWIEFALTEN

Dvadeset osmo hrvatsko hodočašće

Na svetkovinu Presvetog Trojstva, 18. svibnja, hrvatski katolici u biskupiji Rottenburg-Stuttgart, zajedno sa svojim svećenicima hodočastili su u marijansko svetište Zwiefalten. Misno slavlje u baroknoj crkvi Rođenja Blažene Djevice Marije predvodio je pomoćni đakovački i srijemski biskup i generalni vikar za Srijem Đuro Gašparović. Prije samog misnog slavlja vjernici su u velikom broju pristupili sakramentu pomirenja. U procesiji od župne kuće do glavnog oltara, mladi obučeni u narodne nošnje nosili su lik Gospe Hrvatskoga krsnog zavjeta. Ovogodišnju organizaciju liturgijskog slavlja i poslijepodnevnog programa preuzela je bivša misija Ulm koja je sada podijeljena u hrvatske katoličke zajednice Ulm, Biberach, Echingen i Laupheim. Pozdravnu riječ biskupu, svećenicima i Božjem narodu uputio je vlč. Ivica Komadina, organizator hodočašća i župnik hrvatskih katoličkih zajednica Reutlingena, Tübingena i Metzingena. U ime biskupije Rottenburg-Stuttgart dobrodošlicu biskupu Đuri Gašparoviću zaželio je prelat Franz Glaser i ujedno zamolio sve vjernike da se mole za teško bolesnog prelata Jürgena Adama, velikog prijatelja Hrvata. U ime njemačke župe pozdravnu riječ izrekao je župnik Paul Zeller. Biskup se zahvalio na srdačnoj dobrodošlici i prenio pozdrave svima u ime Hrvatske biskupske konferencije.

Misno slavlje predvodio je pomoćni biskup Đuro Gašparović

rod, ali mi u svetoj euharistiji želimo u naše molitve uključiti sve ljude, osobito one koji vode poslove društva. U prinosnim darovima kruha, vina i grožđa, cvijeća, svijeće, biblije, slike majke s djetetom, prikazani su svi prvopričesnici, mukotrpne ruke radnika, stvaralačka ljubav Božja, svi krštenici, svi krizmanici i sve žrtve naših majki. Dupkom puna crkva pjesmom je slavila Krista i njegovu majku Mariju, kao i Presveto Trojstvo. Poslijepodnevni program odvijao se pod velikim šatorom na livadi. Kroz program je vodio vlč. Luka Lucić, župnik hrvatskih katoličkih zajednica Rottweil i VS-Schwenningen.

U svojoj propovijedi biskup je govorio o Bogu koji je objavio svoj božanski život, o Bogu koji nije zatvoren u sebe, nego je to Bog koji oslobađa, spašava, posvećuje i ljubi, stvara zajedništvo s ljudima i zajedništvo ljudi međusobno. Pozvao je sve vjernike da njeguju zajedništvo Hrvata ovdje i u Hrvatskoj i zajedništvo s onima s kojima živimo. U tome nam je primjer Marija koju je Bog oblikovao, poučavao i vodio. Bog je i nas izabrao. Predvidio je za svakoga od nas jedan sjajan nacrt. Makar nam se čini, rekao je biskup, da današnji čovjek nije sam, jer živi u masi, na cesti, u uredu s drugima, ipak je često osamljen, sličan je planinaru bez pratnje. Čovjek treba božansko prijateljstvo. Prirodno je i zdravo voljeti svoj hrvatski narod, ali mi u svetoj euharistiji želimo u naše molitve uključiti sve ljude, osobito one koji vode poslove društva. U prinosnim darovima kruha, vina i grožđa, cvijeća, svijeće, biblije, slike majke s djetetom, prikazani su svi prvopričesnici, mukotrpne ruke radnika, stvaralačka ljubav Božja, svi krštenici, svi krizmanici i sve žrtve naših majki. Dupkom puna crkva pjesmom je slavila Krista i njegovu majku Mariju, kao i Presveto Trojstvo. Poslijepodnevni program odvijao se pod velikim šatorom na livadi. Kroz program je vodio vlč. Luka Lucić, župnik hrvatskih katoličkih zajednica Rottweil i VS-Schwenningen.

Jozo Župić

BIRNAU

Trideset šesto hodočašće Hrvata

Hrvati su i ove godine 25. svibnja hodočastili po 36. put u marijansko svetište u Birnaui na Bodenskom jezeru. Na početku ih je dočekao i pozdravio prior p. Johannes. Sve je pozdravio i voditelj Hrvatske katoličke misije Singen-Villingen fra Dinko Grbavac. Misno slavlje predvodio je zadarski nadiskup mons. Ivan Prenda koji je u propovijedi govorio o vrijednosti obitelji. „Graditi svoju obitelj s Bogom zadaća je i odgovornost. Upravo obitelj s Bogom prolazi kroz sve životne križeve osnažena.“ Uz obitelj istakao je vrijednosti: dom, Crkva i Domovina. Uputio je i poticajnu riječ potvrđenima kojih je iz misije Singen-Villingen ove godine bilo dvanaest, da budu vjerni tim vrijednosti-

ma i da ih se ne plaše. Roditeljima je poručio: „Ne bojte se života s Isusom! Život se živi u zajedništvu s Isusom na najljepši način!“ Nakon podjele sakramenta sv. potvrde još jednom je voditelj misije o. Grbavac zahvalio svima koji su dali svoj doprinos ovom slavlju.

U večernjim satima u Hrvatskom katoličkom centru u Singenu na želju nadbiskupa Prende okupila se većina vjernika s područja misije Singen-Villingen iz zadarske nadbiskupije kao i onih koji su željeli biti dionici i ovog zajedništva. U ugodnom razgovoru razmijenili su razmišljanje o hodu u budućnost, o perspektivama kao i problemima s kojima se susreću.

D.G.

Potvrdenici iz HKM Frankfurt zajedno s biskupom Škvorčevićem i pastoralnim osobljem

Snimka: Alen Maric – Exclusivephoto.de

Potvrdenici iz HKM Gießen zajedno s mons. Vidovićem, voditeljem misije o. Petričevićem i kumovima

Snimio: A. Polegubić

Potvrdenici iz HKM Berlin s mons. Košićem i pastoralnim osobljem

Snimila: S. Breljak